Anul II. — Nrul 41 Prețul unui exemplar **4** Lei. Timișoara, 7 Octombrie 1928

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președinția D-lui Prof. **A. C. CUZA**

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.
Redacția pentru jud. Severin: D. Asandi redactor Lugoj.

Scrisoare din Franța

Glorie, pace și recunoștință!

Războiul odată trecut, lucrurile și-au reluat mersul lor mai mult sau mai puțin normal, iar lumea, în vâltoarea luptei pentru existență, începe încet încet să uite cele ce au zguduit pământul, nu cu mulți ani în urma noastră, începe ceeace-i mai trist la noi — să uite eroii. Suntem în pace și vrem pace! Și totuș, atâta timp cât lucrările pe cari din zi ce trece se depune vălul uitării, sunt privite în lumina adevărului nu se comite nici o crimă în contra păcii generale și a nimănui; căci proslăvirea trecutului și a celor ce s'au sacrificat pentru slava țării, trebuie privită de orice popor, ca o sfântă datorie. Ca mâine, doar dascălii neamului vor mai povesti copilașilor sfioși, despre fiorosul măcel, care a costat viața a milioane de oameni: bărbați, femei, bătrâni cărunți și copii nevinovați.

Toate țările în cari cetățenii se stimează, au ridicat și ridică în memoria eroilor lor dispăruți, monumente cari să grăiască veacurilor viitoare, despre momentele de deciziune și supremă rezistență, înfăptuite pentru păstrarea bunurilor strămoșești.

Vizitând amănunțit câmpul de bătaie al Verdunului, cel mai crunt teatru al războiului mondial, cu multă emoție n'am închinat în magnificiul „Ossuaire" de la Douaumont, nu numai în fața osemintelor soldaților francezi morți cu arma'n mână, ci în inima mea și în fața urmașilor lor, ce-i venerează conștiincioși plătindu-le astfel o parte a datoriei. Zilnic mii iș mii de oameni din toate colțurile Franței și a lumii vin să vadă locurile ce vor rămânea deapururi înscrise cu litere de sânge în istoria războaielor.

Când groaznicul Attila, „biciul lui Dumnezeu" la 450 a lăsat aceleiași plaiuri „ca și o câmpie scormonită de mistreți și fiare sălbatice", după cum spun istoricii, — nu știu ce fiare cu 4 picioare s'ar putea cita azi ca autoare a mutilării aceluiaș pământ în timpul marelui războiu și sub care aspect fioros se poate vedea și azi. Nimic nu se poate compara cu furia sutelor de mii de obuze și bombe infernale, ce au sfredelit și fărămițit brazdele la Verdun Douaumontt, Vaux și alte locuri cu numiri azi așa de celebre. Renumele acestor bătălii au străbătut și 'n cele mai îndelungate colțuri ale lumii, căci un milion zic un milion de corpuri umane, au căzut pradă formidabilelor uragane de proiectile. (45.000 obuze au fost trase în 3 zile, numai din gura a 8 tunuri la Souville în Iunie 1916).

Azi, nu departe de cea mai sângeroasă ecatombă: în fortul Douaumont, este ridicată o capelă având ca turn un impozant far, la dreapta și stânga căruia se întind galeriile sau mai corect criptele cu oasele eroilor necunoscuți. Ce minunată a fost contemplarea de a aseza pe lungimea farului ca un bassorelief, o cruce uriașă! "Farul care va lumina nopțile, va înlocui prin veghierea sa perpetuă priveghierea funcbră, de care marii noștri Morți au fost lipsiți pe câmpul de bătaie. El va simbolisa imortalitatea Eroilor noștri și va spune la toți, că glorisul lor suvenir nu trebuie să se stingă", aceste pioase cuvinte sunt imprimate pe carta postală reprezentând acest far. In vârful lui se află un clopot mare de 2 tone, ce prin puterea electricității sună de 3 ori pe zi — dimineața, la ameaz și seara — jalnicul cântec al morților...

In fața acestui magnific monument, se află „Cimitirul Național", cu peste 10.000 de cruci albe înfipte în mormintele presărate cu flori, a eroilor indentificați.

In fața baracei în care au fost adăpostite în mod provizoriu până la terminarea galeriilor, osemintele eroilor, se află o statuie, o mamă îndurerată, acoperită cu un văl mai tristă ca și locurile pe cari se află; stă muta, mută de durere, cu arătătorul mâinei drepte pe buze .Oricât de nesimțitor ar fi cineva, în fața acestei statui — statue a resemnării — simte o solemnitate fioroasă, ce-i cutremură toate fibrele înmărmurindu-l. Și lumea se supune orb poruncii mamei îndurerate, nimeni nu tulbură liniștea sfinților, nici măcar cu o șoaptă. In fața acestui aspect așa de adânc mișcător, trebuie să protestez în contra calomniei că Franța ar fi păgână. Farul-cruce, candelă a 400.000 de eroi francezi, morți pe câmpia Verdunului, dovedește cu prisosință sufletul curat și mărinimia creștinească a francezului adevărat. Deasupra întrării baracei scrie: „Oricine vei fi Tu trecător, intră și Te închină adânc resturilor eroilor căzuți pentru fericirea ta".

Cu câteva sute de metrii mai la vale, se află renumita „Tranșee de baionete", peste care este așezat un monument masiv, „Donație a fraților Americani". In dimineața zilei de 11 Iunie 1916, pe când cu armele în mână așteptau semnatul unui atac, un batalion de infanteriști au fost îngropați de vii, de furia bombelor. Ce moarte mai fioroasă decât îngroparea de viu. Tranșeia a fost lăsată neatinsă și azi se văd zeci de baionete ce iasă din pământ. Sunt baionetele de pe pușile ce în tranșeie sunt ținute cu braț de fier, de cel ce va rămânea în Istoria Franței cu numele de „Poilu" („bărbos", căci n'a avut răgaz să se radă), nume pe care soldatul francez a cărui voie bună e caracteristică, el singur cu mândrie și l'a dat.

...Ingenunchiat în fața altarului dela Douaumont, fără ca să vreau, mă gândesc și la **Eroii Țării Românești, căci și ei au contribuit la victoriile dela Verdun. Da, soldatul român prin atacurile lui vehemente și temute a silit pe german să-și aducă forțe noui, slăbindu-și pe cele de pe frontul francez.** Să luăm exemplu dela felul cum își cinstește Franța eroii! Veți zice că noi suntem săraci — „săraci în țară bogată", — iar de avem bogați, ei sunt săraci cu sufletul sau străini și dușmani neamului românesc! Poate aveți dreptate, dar numai în parte. **Cel ce și-a opus pieptul de granit la Mărășești** care-și merită numele de Verdun al nostru, înlemnind dușmanul cu fulgerătorul atac care i-a convins că **„pe aicea nu se trece" — TREBUIE VENERAT, căci deși mai slab înarmat, s'a egalat cu fratele său din apus; sărăcia nu-i nici o scuză, NOI NU SUNTEM SĂRACI, dacă avem inimi.**

Săpați-vă în aceste inimi curate, cuvintele ce mi-au rămas deapururi înfipte în memorie și 'n inimă, dintr'o cărticică a „Cultului Eroilor": **„NU, nu pot fi uitați morții de războiu. Cei ce au dat viață Neamului, prin jertfa vieții lor, nu mor niciodată. S'a reîntors pământul în pământ, a pierit lutul vremelnic a trupului, dar sufletul lor mare va trăi în veci, în sufletul neamului românesc întregit. Uitarea nu poate acoperi cu vălul ei, mormintele lor glorioase".**

Verdun, Septemvrie 1928.

George C. Bogdan
student.

Sârbizarea cu forța a Românilor din Banatul Jugoslav

— Dela corespondentul nostru din Belgrad —

Sârbii din Banatul-Jugoslav în frunte cu preoții lor și cu sprijinul direct al autorităților administrative și politice de acolo — au început o propagandă vie printre Românii din Torontalul Sârbesc, îndemnându-i, să treacă la biserica sârbească, cerând și împărțirea averii bisericii românești. Ca să'și ajungă și mai ușor scopul, la cei cari trec, le-au promis pământ dela reforma agrară. Până acuma au și trecut din comuna Săntianăș: 72 familii, din Marghita-Mare: 4 și din Mramorac asemenia patru familii, în general țigani sau țărani săraci, fără pământ. Sârbii pretind că acțiunea lor se bazează pe articolele legilor austro-ungare din 1868, 1881, 1894 și 1895, precum și pe convențiunea bisericească sârbo-română din 1872, cari toate sunt încă valabile pe teritoriul Banatului sârbesc. In baza acestor legi, fiecare cetățean are voe, să treacă dela o confesiune la alta, iar dacă numărul celor trecuți se ridică într'o comună la 100, au dreptul, să ceară și împărțirea averii bisericești și formarea unei parochii independente. Sârbii afirmă, că și Românii au purces la feli în 1868, când s'au separat de biserica sârbească, formând Metropolia ortodoxă română din Sibiu. Atunci s'au creat parochiile mixte, cu biserici separate, împărțindu-se totodată și averea comună bisericească. Sârbii însă scapă din vedere, că aceste treceri sunt admise de lege numai în comunile cu populație mixtă (sârbo-română) și unde trecerea se face liber, din bună voe, pecând în cazul de față, Sârbii fac propaganda în comune curat românești, ademenind populația română cu diferite promisiuni sau forțând-o pe alte căi..

In 30 Aprilie 1928 primpretorele Nebojsa Cosic, din Vârșet, însoțit de un protopresbiter și un advocat, ambii delegați ai Consistorului sârbesc din Vârșet au ținut adunare în comune Săntianăș, făcând formele legale de trecere și dresând proces verbal cu Românii Petrașcu și consoții lui, cari au cerut separarea de biserica românească și trecerea lor la cea sârbească.

Comitetul parochial român din Sântianas, în frunte cu preotul Lazar Cărdu, protopresbiterul Traian Oprea din Vârșat etc. au protestat în scris în contra acestei treceri ilegale la Prefectul Districtului — „Podunavski", care însă a **aprobat** protocolul făcut de primpretorele — Cosic din Vârșet, găsindu-l în conformitate cu Art. IX din Legea austro-ung. din 1868.

E de notat, că acest primpre-

(Continuare de pe pagina I-a)

Un strigăt de alarmă

Străinii își fac cuib în țară. - Românii iau bățul pribegiei

Cetitorilor acestor rânduri, li deajuns să citească titlul acestui articol și-mi vor da dreptate, cu atât mai vârtos, cu cât presa românească de ani de zile, aduce la lumina zilei astfel de cazuri regretabile, dovedind, că nu suntem stăpâni la noi în casă.

Nu cred să existe pe suprafața pământului un popor mai tolerant față de străini, ca poporul român.

Dintre toate instituțiunile de stat, orășenești, particulare, comerciale și industriale, numai în armată, biserică și școală nu avem „specialiști", streini de stat și de neamul nostru, tolerați în țară ani de zile în detrimentul populației indigene, dar mai ales în detrimentul românilor.

Acești „specialiști" ajunși în țară, fiind destul de șmecheri, se pun în curent cu situația dela noi, unde obsearvă, că au un admirabil teren de exploatat, cunoscând și intențiunile „șefilor" iredentiști evreo-maghiari, de a opri în toate ramurile desvoltarea elementului românesc, se pun în serviciul acestora. Primind posturile cele mai bine retribuite și chiar „șefi" de ateliere fiind, se pun pe muncă. Fac muncitorilor indigeni, dar mai ales români, intimidați de atotputernicia jidănească-maghiară și de vitregia vremurilor, diferite mizerii, criticându-le mereu munca și șicanându-i pentru orice activitate, evident, fără motiv. Se îndeletnicesc chiar a minți spunând că muncitorii noștri nu știu a lucra, sunt tâmpiți și idioți, neputându-i folosi la nimic.

Contrar acestui fapt, fac patronilor jidani, cari se bucură de astfel de activitate, propuneri de a aduce muncitori streini, ci le zic „specialiști", cari nu sunt altceva decât șomeri la ei în țară. (Ungaria, Germania,etc.).

Patronul evreo-maghiar, care n'are cunoștințe profesionale, ci numai capital, consimte cu propunerea făcută și face pașii necesari, cheltuind orice sume, plătind și mituind ori unde ar întâlni rezistență, numai să poată aduce pe acești „specialișiti" în țară.

Pentru a servi cetitorilor cu dovezi descriu cazul litografiei Heilcon: Această întreprindere jidănească (Szana este prim acționar) avea angajați 5 litografi streini și un român, Eremia Cărunta. Șeful atelierului Hermann Kircher, (specialist importat) căruia nu-i convenea românul nostru, a învârtit la șuruburi, până în fine a putut îndupleca firma să concedieze lucrătorul român, fără nici un motiv, muncă fiind berechet. La eșirea din serviciu a românului, lipsa s'a complectat prin ore suplimentare, iar când lucrătorul român a plecat la Oradea, imediat a fost înlocuit cu un neamț.

Acest denunț îl fac numai pentru că mi-e suspectă această procedură abuzivă, pentrucă pe când pentru români nu există muncă, cazul Cărunta, care trebuie să ia bățul pribegiei și al lui Arcadie Dumitru, care nefiind angajat de patronii jidani a terbuit să se reangajeze, sunt tolerați la această firmă 5 muncitori streini de peste graniță și vre-o 2 indigeni, cari după ce și-au ajuns scopul și-au luat drept deviză: **„Wir Deutsche müssen fest zusammenhalten"**, adecă ei „specialiștii" prin legăturile strânse ce le au cu patronii iredentiști mai „trebue să țină bine laolaltă".

Ce înseamnă aceste cuvinte pentru noi fiii de țărani români —de pe la sate sărăciți, — e ușor de înțeles.

Pentru noi, cari venim să îmbrățișăm vre-o meserie, înseamnă a părăsi satele pentru a veni să gustăm mizeria orașelor, că eu nu pot să tâlcui proverbul „Meseria-i plug de aur" altcum, atâta vreme cât streinii domineză peste noi, iar noi uitați de toți cei ce au înalta misiune de a ocroti elementul românesc, ne lasă uitați. De multe ori suntem chiar batjocoriți în propriul nostru pământ.

Așteptăm ca acești „specialiști" streini să fie dați afară din această țară, unde se pretind drept dictatori ai noștri.

Delavar.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

(Continuarea pe pag. II-a)

tore N. Cosic din Vârşeţ, fost mai înainte actor, la scurtă vreme după acest „act patriotic", cu care voia să-şi câştige merite ieftine înaintea superiorilor săi, a fost destituit din post şi judecat la închisoare, pentrucă delapidase jumătate milion dinari din banii publici.

De prezent lucrurile stau aşa, că Românii din Săntianăş, păcăliţi de Sârbi, neprimind până azi nici un petec de pământ dela Reforma Agrară, s'au reîntors aproape cu toţii plini de căinţă la Biserica lor strămoşască şi nu mai vreau, să ştie de nici o trecere la biserica sârbească. Inzădar încearcă acum Sârbii, să-i facă, să semneze acţii pentru înfiinţarea unei mari bănci populare în Săntianăş, din care numai Sârbii declaraţi vor primi împrumut, nime nu le mai dă crezământ. In sânul Românilor din Banatul Jugoslav s'a produs o contrareacţie. Sinodul protopresbiteral român din Vârşeţ a protestat în scris atât la Guvernul din Belgrad, cât şi la Consistoriul sârbesc din Vârşeţ în contra acestor acte ilegale de proselitism, cerând totodată şi intervenţia Guvernului Român prin Consistoriul diecesan din Caransebeş. In toate comunile din tractul Vârşeţului se ţin conferinţe culturale, unde preoţii români luminează poporul, îndemnându-l, să nu se lase amăgit sau terorizat de profeţi mincinoşi şi de străinii răuvoitori, ci să steie strâns uniţi în jurul bisericii lor strămoşeşti.

Dosarul cu actele de trecere din Săntianăş se alfă de prezent la Consistoriul sârbesc din Vârşeţ, care convingându-se de ilegalitatea lui voeşte, să'l pună ad acta (să'l caseze).

Să sperăm, că vizitaţia canonică a episcopului nostru Dr. Badescu din Caransebeş, care va avea loc din 4—11 Oct. a. c. în parochiile române din Banatul Jugoslav, cari până în prezent bisericeşte aparţin eparhiei române din Caransebeş, va contribui la aranjarea amicală a diferendului suscitat din Săntiănăş, la stavilirea propagandei ilicite proselitiste din partea Sârbilor şi la întărirea atât de dorită a **raporturilor** noastre bisericeşti cu Statul Jugoslav, vecin şi aliat nouă.

Corespondent.

D-l Prof. Cătuneanu face o vizită fruntaşilor ligisti din Timişoara, Oraviţa, Reşiţa Lugoj şi Arad

Răspunzând unei invitaţii primite dela dl. Prof. Axente Ţăranu şi Gh. Surlaşiu fruntaşi ligei din jud. Caraş, dl. Profesor I. C. Cătuneanu însoţit de dl. Ştefan Peneş a pornit la drum să se achite faţă de fruntaşii care îl doreau.

In 21 Sept. a. c. având 5 ore de aşteptat în Timişoara a făcut o vizită d-lui Alexandru Ţieranu, la redacţia ziarului „Svastica Banatului". Incă la gară dl Prof. Cătuneanu a fost aşteptat de dnii Al. Ţieranu, Dr. Gh. Selejan, Dr. Moise, iar la redacţie a venit şi dl. Prof. N. Jucu. (In acest timp dl. Cătuneanu s'a interesat de mersul organizaţiei din judeţul Timiş-Torontal de felul cum voesc să lucreză în viitor. Dl. Profesor a constatat cu bucurie, că şi în Timişoara s'a restabilit înţelegerea şi buna armonie între membrii L. A. N. C. şi că sunt hotărâţi să intensifice propagandă prin satele din judeţ.

In aceaşi zi după ora 16 oaspeţii clujini au sosit la Oravita unde erau aşteptaţi de dl. Axente Ţăranu în fruntea unei delegaţiuni de ligişti.

Sâmbătă după masă s'a ţinut o consfătuire la sediul ligei cu vre-o 40 delegaţi din 15 organizaţiuni din judeţul Caraş. Cu această ocazie s'a stabilit modul de luptă şi de activitate din viitor. Seara dl. Prof. I. C. Cătuneanu a ţinut o conferinţă în sala teatrului, în faţa unui public numeros şi select, vorbind despre: **O chestie ocolită de partidele politice: Francmosoneria.** Conferinţa a fost ascultată cu mult interes, de către aleasa asistenţă şi credem că va fi dat de gândit acelor mulţi Români, cari nu cunoşteau puterea, organizaţia, scopul şi mijloacele cu care lucrează fronemazonerie, această organizaţie ocultă şi perfidă condusă de jidani, pentru ca să ne distrugă Regalitatea, Biserica şi Naţiunea. Fetiţa E. Sfera a oferit d-lui Profesor o coroană de lauri cu panglică tricolor şi a declamat poesia „Rugăciunea noastră".

Duminică dl. Prof. I. C. Cătuneanu însoţit de dnii Axente Ţăranu, Gh. Surlasu, Tr. Mucu, Iosif Duma, Dr. Sever Jianu, Ştefan Peneş şi stud. Victor Medrea, au făcut o vizită în comunele Iertof, Vrani, Jam, Mircovăţ, Berlişte, Rusova veche, Răcăşdia, Ciclova-Română şi Ciclova-Montană. Pretutindenea poporul aştepta sosirea conducătorilor Ligei ca să le spună cuvântul adevărului şi să le arate calea pe care să ajungă mai iute ca **România să fie a Românilor.** Comuna Berlişteа lea întrecut pe toate — aici conducătorul Miclea Nistor cu corul a salutat prezenta d-lui Profesor I. C. Catuneanu prin cântări frumoase iar părintele Gh. Dănescu a mulţumit D-lui Catuneanu pentru cinstea ce o face comunei prin vizita sa care are de scop luminarea şi fericirea poporului român.

Luni, oaspeţii clujeni au făcut o vizită dlui I. Negru fruntaşul ligist din Resita în societatea căruia sau dus la Lugoj unde dl. Dr. Const. Murariu o aranjat o conferinţă în casina română.

Dl. Profesor I. C. Cătuneanu a vorbit despre „Francmasonerie" în faţa unei asistenţe numeroase şi foarte distinse.

Atât interesul faţă de conferinţă cât şi înţălegerea faţă ce le expuse de conferenţiar a fost vădit de mare.

După conferinţă s'a aranjat o convenire a delegaţiilor comunale şi a fruntaşilor Ligisti în număr de 30 unde sa examinat situaţia organizaţiei şi sau luat măsuri pentru intensificarea propagandei.

Au vorbit d-nii Dr. C. Murariu salutând prezenta neobositului profesor dela Cluj şi Dr. C. Fotiade preşedintele studenţilor din Timişoara.

Ambilor le-a răspuns D. I. C. Cătuneanu, dând îndrumări de luptă şi stăruind pentru intensificarea propagandei.

Mai vorbesc Dl. Vasilie Cărpişan, preotul Ioan Medelean cărora le răspunde dl. Cătuneanu.

Vorbesc apoi dni Ştefan Peneş şi Dr. C. Murariu care a închiat consfătuirea rugând pe dl. Cătuneanu să mai vină în jud. Severin.

Marţi trecând prin Arad spre Oradea au fost întâmpinaţi la gară de d-nii: Dr. Dionisie Bonea, I. Sferdian, Gh. Cismaş, Gr. Crişan, Dimitrie Trifulescu, Al. Grozescu, Dr. preot D. Ganea şi alţii.

Aici încă sa pus la cale înviorarea luptei de propagandă şi dl. Prof. I. C. Cătuneanu a fost rugat să vină la Arad pentru a ţinea câteva întruniri. **Cronicar.**

Epigramă

Unui predicator pocăit.

Că sfânta cruce n'o iubeşti
Tot mereu predici prin sate,
O, de-ai ştii ce caraghios eşti
...Tu o porţi mereu pe spate...

George C. Bogdan

Un document important

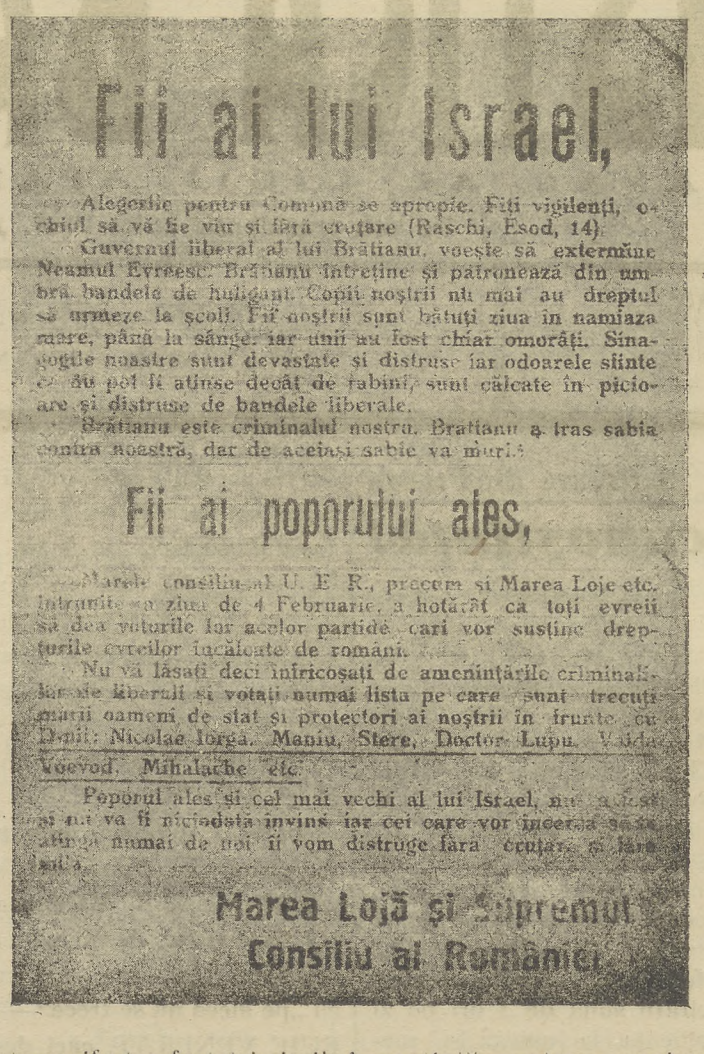

Fii ai lui Israel,

Alegerile pentru Comună se apropie. Fiţi vigilenţi, ochiul să vă fie viu şi fără cruţare (Raschi, Esod, 14).

Guvernul liberal al lui Brătianu, voeşte să extermine Neamul Evreesc. Brătianu întreţine şi patronează din umbră bandele de huligani. Copii noştrii nu mai au dreptul să urmeze la şcoli. Fii noştrii sunt bătuţi ziua în namiaza mare, până la sânge, iar unii au fost chiar omoraţi. Sinagogile noastre sunt devastate şi distruse iar odoarele sfinte ce au pot fi atinse decât de rabini, sunt călcate în picioare şi distruse de bandele liberale.

Brătianu este criminalul nostru. Brătianu a tras sabia contra noastră, dar de aceiaşi sabie va muri.

Fii ai poporului ales,

Marele consiliu al U. E. R., precum şi Marea Loje etc. întrunite în ziua de 4 Februarie, a hotărât ca toţi evreii să dea voturile lor acelor partide, cari vor susţine drepturile evreilor încălcate de români.

Nu vă lăsaţi deci înfricoşaţi de ameninţările criminalilor liberali şi votaţi numai lista pe care sunt trecuţi marii oameni de stat şi protectori ai noştrii în frunte cu D-nii: Nicolae Iorga, Maniu, Stere, Doctor Lupu, Vaida Voevod, Mihalache etc.

Poporul ales şi cel mai vechi al lui Israel, nu a fost şi nu va fi niciodată învins, iar cei care vor încerca să ne atingă numai de noi îi vom distruge fără cruţare şi fără milă.

Marea Lojă şi Supremul Consiliu ai României

Acest manifest a fost trimis jidanilor din Cernăuţi de către Consiliul suprem francmason din România, cu ocazia alegerilor comunale din 1925.

„Consiliul suprem" şi marea lojă francmasonă din România este filiala „Marelui Orient", din Paris, care se compune din jidani comunişti.

Reprezentanţii acestui „consiliu suprem" din România sunt domnii: Alexandru Vaida-Voevod, Jean Pangal, deputat lupist, Zamfir Arbore, fatăl comunistei Arbore, care a fugit din ţară, Profesorul universitar Peretz, de origine semită, renumitul Roată, dela uzinele electrice, din Cluj, Costa-Foru cel cu „drepturile omului", etc., etc.

Acest document este chemat să dovedească, că francmasoneria este o organizaţie jidovească în care întră şi creştini lipsiţi de conştinţă, pentru a servi pe jidani în contra creştinilor.

Dar francmasonii sunt şi calomniatori şi mincinoşi.

Afirmaţia, că Brătianu ar fi sprijinit mişcarea antisemită este o excrocherie ordinară. Liberalii trăesc foarte bine cu Elly Berkovitz, Fildermann şi ceilalţi reprezentanţi ai jidanilor, deci cele cuprinse în manifestul de mai sus, dovedesc că francmasoneria nu alege mijloacele la ajungerea scopurilor sale ascunse. Ea se bazează pe apucăturile şi pe morala talmudului satanic, de aceea, fiecare român cinstit trebue să ceară guvernelor noastre, ca să desfiinţeze această organizaţie de adevăraţi şobolani infecţi şi periculoşi.

Să se introducă pedeapsa de moarte pentru membri acestei organizaţii secrete judaice.

„Anumita chestiune" văzută in Franta

Rezumat după **G. P.** Tradus de **A. Lucaciu** student în Belgia

(Urmare.)

In prezenţa acestor atitudini, prinţul a simţit nevoia de a-şi câştiga sprijin ,pentru ca în fine să lichideze această problemă, şi pentru a asigura în acelaş timp viitorul alor săi. Deci în Noembrie 1919 el se decide a cere ajutorul Preşedintelui Camerei şi a Senatului, ca prin ei să-şi câştige representanţii naţiunei. El scrie următoarea scrisoare Preşedintelui Camerei:

Domnule Preşedinte

D-voastră îmi cunoaşteţi situaţiunea însă D-voastră nu îmi cunoaşteţi intenţiunile mele. Eu sunt ferm decis de a nu părăsi nici odată pe femeia pe care mi-am ales-o de soţie.

Noi suntem uniţi prin legăturile cele mai puternice posibile. Dacă eu am ales-o, este pentrucă eu am făcut un gest conştient şi din propria mea voinţă.

Noi am fost despărţiţi printr'un act al Justiţiei, şi dacă ea percum şi eu, nu am protestat, este mai patriotic. Multe luni au trecut de atunci şi deciziunea mea a rămas tot aşa de neclintită. Situaţiunea mea s'a agravat şi a devenit mai dificilă datorită faptului că în scurt timp eu voi avea un copil.

Este pentru mine o datorie de conştiinţă de a protega femeia pe care eu am ales-o de a fi protectoara acestui copil. Situaţiunea echivocă în care eu mă găsesc, este în detrimentul tuturor. Ea este în detrimentul ţării şi ea este nedemnă de mine. D-voastră în calitate de Preşedinte al Camerei, sunteţi cel mai capabil de a da ajutor la soluţionarea acestei crize. In momentul în care eu plec pe front, pentru a-mi face datoria mea de român şi ofiţer, eu am propus o soluţiune pe care nu au luat-o în considerare până în prezent. Timpul trece şi soluţiunea trebuie grăbită, deoarece aceasta este o chestiune de onoare şi demnitate. Eu Vă rog de a întrebuinţa toate eforturile şi influenţele, înaltei D-voastre situaţiuni pentru a soluţiona cât mai în grabă această afacere. Dacă D-voastră credeţi de necesar, puteţi supune chestiunea Parlamentului. Eu pun multă speranţă în sentimentele D-voastre de justiţie şi onestitate.

Carol
Prinţ de România

De fapt el se găsea într'o gravă criză de conştiinţă. Regimentul pleca spre front. Il va găsi el? sau va rămânea lângă soţia sa? Ce să aleagă? datoria sau pasiunea? Insă ce dureroasă chibzuire. Totul ar fi aşa simplu dacă situaţiunea ar fi regulată.

El se întoarce încă odată spre mamă-sa scriindu-i:

Dragă Mămică,

Nimeni nu înţelege mai bine ca mine gravitatea situaţiei. Eu văd mai bine ca voi ceilalţi, căci eu văd că obligaţiunile mele sunt grele. Adecă că regimentul meu pleacă şi că eu nu sunt în fruntea lui în mijlocul bătăliei, îmi este foarte greu. Niciodată eu nu voi refuza de a pleca pe front şi eu sunt gata a merge la regimentul meu, imediat ce situaţiunea mea cu Zizi va fi clară şi netă. Toată chestiunea ar fi cum nu se poate mai simplă şi uşoară, dacă nu ar fi copilul. Eu nu vreau să o las în această situaţiune penibilă şi ridiculă. Femeii pe care eu am ales-o pentru convieţuire, eu trebuie să-i evit cele mai multe umilinţe. Afară de aceasta, eu nu voi putea niciodată admite ca acest copil să nu fie legitim şi orice va interveni, eu îl voi recunoaşte ca atare":

Carol.

In zadar. Oamenii politici, părinţii toţi sunt inflexibili. Nici un răspuns. Atunci prinţul disperat îşi aduce aminte de bătrânul Matei Cantacuzino, fost ministru, fost decan al baroului de avocaţi şi care întotdeauna a arătat multă afecţiune familiei regale. In plus, este un spirit drept, mândru şi care judecă fără părtinire. Deci Carol ia încă odată peana pentru a-i scrie cerându-i sfaturi.

Iată ce scrie prinţul:

„Fără cea mai mică dificultate, eu aşi fi putut, cu un cuvânt, a face să înceteze toate necazurile ce eu îndur, însă acest cuvânt eu nu l'am spus, şi eu nu îl voi spune nici odată, căci el nu se încadrează cu concepţiunea mea morală şi cu angajamentele ce eu le-am luat.

Mai sunt încă oameni, cari vreau să discute în acest moment, dacă eu am avut dreptate sau nu de a face gestul pe care eu l'am făcut, de a (comite) săvârşi **„crima"** căsătorindu-mă cu o românca. Aceasta este o chestiune de punct de vedere, este o chestiune de mentalitate tradiţională.

Eu, personal, nu văd ce nedreptate ar putea face ţări, că un prinţ român se căsătoreşte cu o românca, aceasta face nedreptate numai tadiţiunei arhaice. Insă toate acestea sunt din trecut. Ceeace este mai important, este prezentul. Situaţiunea actuală este insuportabilă, ea este proastă din toate punctele de vedere. Proastă pentru ţară, care nu ştie de ce să se ţie, proastă prin faptul că nefiind (curată) clară, ea permite de a pescui în apă tulbure, şi eu ştiu că se pescueşte. Ea nu vorbesc de partea proastă pentru soţia mea şi mine.

Eu nu am perdut ocaziunile de a afirma celor în drept, că deciziunea mea fermă de a rămânea ataşat la femeia mea este neclintită. Luptă şi vor continua a lupta pe toate căile. Au sperat că prin separaţiune — care este deja de 5 luni, — această „nebunie" va dispare. Ei bine! toate calculele au fost în zadar. Rămas fără noutăţi — s'au aproape — eu nu mi-am schimbat opiniunea; chiar din contră, deciziunea mea nu a devenit de cât mai tare (fermă). Aceasta ar fi fost o laşitate fără margini de a aplica zicătoarea „departe de ochi, departe de inimă". La mine este cu totul contrariu.

Eu consider că la mine, — afară de sentimentele mele profunde ce eu am pentru Zizi, — este o chestiune de onoare şi demnitate.

(Va urma).

Cetiţi şi răspândiţi
„Svastica Banatului"

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Răspunderea medicală și procesul doct. Diel Lajos și Bauer Lajos

(Continuare)

Incepem cu declarația soțului victimei acestei operații, pe care declarație a făcut-o în fața instanțelor judecătorești la 25 Sept. 1927, la 20 Dec. 1927 și la 25 Iunie 1928.

„Suferind soția mea de o apendicită cronică și de o retroflexie a uterului, doctorii Miletici (internist), Bauer Lajos (ginecolog-chirurg) și Diel Lajos (chirurg) au recomandat operația în Sanatoriul Bănățan din Timișoara. La sugerarea medicului curant d-rul Miletici și pe baza propunerilor d-rilor Diel și Bauer s'a hotărât ca operația ginecologică și cea chirurgicală să fie făcută de doctorii Diel și Bauer, cari își vor asista reciproc. Ca zi de operație s'a fizat definitiv ziua de 20 Noembrie 1926.

„Operația s'a făcut de fapt la 20. XI. 1926 dimineața la orele 10 în Sanatoriul Bănățean din Timișoara. In sala de operație aufost de față: Dr. Ludovic Diel directorul și cel mai mare acționar al Sanatoriului Bănățan, ca chirurg, d-rul Bauer ca ginecolog operator, Wagenbüchler Susana ca infirmieră pe lângă instrumente, eu ca spectator, Kugler ca spectator. Mai târziu a mai intrat în sala de operație d-rul Miletici, care la o anumită distanță din când în când împreună cu mine observam mersul operației. **Abdomenul a fost deschis de d-rul Bauer, asistat fiind de d-rul Diel. După extirparea unui chist foarte mic ovarian, d-rul Bauer a făcut ventrofixația uterului. Operația deaci înainte a fost continuată de d-rul Diel, asistat fiind de d-rul Bauer. D-rul Diel a extirpat apendicele, apoi a cusut pereții abdomenului".**

„Trezită din narcoză soția mea, a început a se văieta cumplit din cauza marilor dureri din abdomen, iar temperatura s'a urcat de la normal la 38. 4. C. Durerile enorme ce le simțea soția mea în burtă nu o lăsau pe pace nici măcar un moment, și au fost grozave mai ales în primele zile, când nu a primit nici un medicament calmant. Zi și noapte se văieta necontenit de cumplite dureri în burtă și nu putea adormi nici măcar pe un sfert de ceas. Temperatura a rămas tot înaltă, între 38—40 C., până la 7. XII. 1926 noaptea când în locul plăgei de operație s'a spart burta și a început să curgă puroiu. Deja în a treia zi după operație a spus soția mea doctorilor operatori că este rău operată, căci decursul postoperator nu este normal. Operatorii se arătaseră indignați de vorbele soției mele și ne-au liniștit, umplându-ne capul întâiu cu vorba: hipersensibilitate, apoi ne spuneau că în abdomen s'a ivit un exudat, care s'a mai observat și de altădată după amputația trompei. In a 6 zi după operație s'a ivit frison, care se repeta zilnic ridicându-se temperatura peste 39 C. seara la orele 8, iar noaptea se apropia de 40 C. **Febra mare, cumplitele dureri, inapetența complectă, au slăbit-a pe soția mea atât de mult, că stătea întinsă pasiv în pat și nu-și putea mișca nici capul, nici picioarele.** O examina zilnic d-rul Bauer, Dr. Diel, Dr. Miletici, Dr. Bontilă. Vizitându-o ginecologic d-rul Bauer, a găsit o resistență plană la nivelul trompei stângi. La **28. XI. 1926** au început să-i administreze trypaflavin intravenos. La **1. XII. 1926** s'a ținut un consiliu medical, la care au participat doctorii Sternfeld, Miletici, Liuba Dionisie, Bauer Ludovic. Drul Diel lipsea, fiind ocupat la operații. Cu examen ginecologic bimanual au stabilit, că e vorba de un proces inflamator, un exudat, în partea stângă a abdomenului. Văzând eu enormele suferințe ale soției mele, am voit să-l chem pe profesorul Dr. Hațiegan sau pe profesorul ginecolog Dr. Grigoriu din Cluj, dar d-rul Miletici m'a reținut, spunând, că boala soției mele este o chestie ginecologică și așa profesorul Hațieganu n'are ce căuta aici, dar ar fi molestat fără mult rost și profesorul Grigoriu, fiindcă nici el nu poate să spună altceva decât ceeace au stabilit medicii, cari au văzut-o pe soția mea și cari au constatat existența unui exudat în partea stângă a abdomenului, provenind dela bontul tubei amputate. Imi mai spunea că prin chemarea profesorilor aș jigni fără rost pe operatorii soției mele, în a căror îngrijire va rămâne și după plecarea profesorilor. D-rul Miletici m'a asigurat de sincera lui prietenie și mi-a promis totodată, că îmi va spune să chem profesori îndată ce va fi necesar. D-rul Diel venea zilnic la soția mea în prima săptămână, dar când văzuse că febra mare se menține, iar enormele dureri din abdomen nu încetează, a început să nu mai ia parte la tratament, sub motivul că durerile sunt mai ales **în partea stângă, unde există o matitate,** ceeace arată că e o îmbolnăvire ginecologică la anexele extirpate de d-rul Bauer.

După spargerea spontană a cicatricei plăgei de operație, la **7. XII. 1926,** a început să scadă temperatura și s'au micșorat puțin și durerile. Când a început să curgă puroiu din burtă, d-rii Bauer, Diel și Miletici ne-au spus, că soția mea e salvată, fiindcă exudatul și-a făcut loc înafară și după evacuarea lui va dispare și febra.

La 10. XII. 1926 au început a se ivi dureri și la frunte, din cauza ventilării prea bruște a camerei. Aceasta sinuită frontală a mai complicat starea soției mele, având de a suferi dureri mari nu numai în burtă ci și la frunte. Persistarea febrei au explicat-o cu sinuita frontală.

Din cauza lipsei totale a apetitului, nu se nutrea soția mea aproape de loc și abea în a patra săptămână a început să bea pe zi jumătate litru de lapte nefiert. Din plaga de operație se evacua necontenit puroiu, din care cauză trebuia pansată de 6—8 ori pe zi. La **24. XII. 1926** d-rul Diel și Bauer a admis soției mele ca să fie transportată din Sanatoriul Bănățan la locuința mea din III. Piața Asanești No. 12. Transportul s'a făcut cu Salvarea. Incă cu o săptămână înainte de transportarea soției mele la locuință, **din plaga de operație ieșeau buburuze de gazuri,** dar acest fenomen îl explica d-rul Bauer cu întrebuințarea apei oxigenate. In ziua transportării soției mele în locuință au început a se prezenta prin plaga de operație mai multe gazuri, iar **puroiul a devenit brun și fetid.** Mai târziu gazurile ce ieșeau prin plagă erau asemănătoare unui flatus. D-rii Miletici și Bauer ne-au spus, că prin pereții intestinelor inflamate au pătruns bacili de coli și de aceea are puroiul un miros fetid. La 28. XII. 1926 a făcut d-rul Bauer un nou examen bimanaul, care l-a repetat în altă zi cu d-rul Diel, hotărând introducerea unui dren de cauciuc în abdomen. **D-rul Diel trebuia să aducă în altă zi cele necesare din sanatoriu, dar a întârziat mai mult de o oră și numai după repetite telefonări s'a prezentat la locuința mea.** Drenul întrodus în loc să ajute evacuarea puroiului, din contră servea de o piedecă. Inainte de întroducerea drenului **se evacua întreaga zi atât de mult puroiu feculent, că trebuia să o pansez pe soția mea în a 6 și 7 săptămână de cca. 15-ori pe zi. Acest puroiu rău mirositor era insuportabil și macera pielea de pe abdomen.** După eșecul cu drenul, era vorba să mai țină d-rii Bauer și Diel un consiliu în locuința mea. D-rul Bauer s'a prezentat, dar **Diel a lipsit** și după ce am așteptat zădarnic 1 ceas, ne-am dus în Sanatoriu ca să vorbim cu el. D-rii Bauer, Diel și Miletici în altă zi ne-au propus deschiderea abdomenului în partea stângă, paralel cu crista iliacă, ca astfel să se evacueze prin 2 părți puroiul și să poată fi spălat cu desinfetante de sus în jos. Ne-am declarat gata să acceptăm această operație, dar cu condiția: să fie făcută de d-l Profesor Iacobovici din Cluj. Nu mai aveam încredere în doctorii Bauer, Diel și Miletici, fiindcă starea soției mele să înrăutățea zi de zi și **nu admiteau consiliu cu medicii specialiști cari nu aparțineau grupului de medici de la Sanatoriul Bănățean.**

D-l Profesor Iacobovici a sosit la Timișoara în 6. I. 1927 la orele 10 seara. In aceiași zi dimineața s'au eliminat prin plaga de operație bucăți formate de fecale, iar prin anus se îndepărtase sânge asemănător celui de menstruație. Văzând că intestinul gros e găurit, ne-am spăriat foarte și am telefonat imediat d-rilor Miletici, Diel, Bauer și Bickel. Numai Bickel s'a prezentat dimineața la noi și ne-a încurajat puțin. **Dar d-rii Diel și Miletici nu s'au prezentat de loc, iar d-rul Bauer a venit numai de către seară, sfătuindu-ne să o ducem pe soția mea din nou la Sanatoriul Bănățan, pentru a fi gata de operație, când va sosi d-l Prof. Iacobovici.** Am acceptat propunerea și am transportat-o cu Salvarea în Sanatoriul Bănățan. Inima îi era slăbită colosal, suferea de dispnee și era anemică în gradul cel mare. având o piele palidă ca la un cadavru. D-l Profesor Iacobovici a sosit pe la 10 ore seara și a fost așteptat de mine la gară, iar de d-ri Diel și Bauer în Sanatoriul Bănățan. **Doctorul Miletici lipsea, cu toate că i-am telefonat de două ori sosirea d-lui Profesor.** D-rii Bauer și Diel au istorisit d-lui Profesor cele întâmplate, descriind și operațiile făcute. D-l Profesor a întrat atunci în camera în care zăcea soția mea și după o scurtă examinare a plăgei abdominale a pus întrebarea, dacă s'a întrodus în rană vre-o meșă? La răspunsul negativ al doctorilor **a început să tragă înafară cu o pinzetă un gaze idrofil, ce-l zărise în rană. Soția mea a început să simtă enorme dureri, având impresia că-i spintecă intestinele.** Văzând soția mea gaze-ul ce-l scotea d-l Profesor Iacobovici, a strigat plină de indignare: Dragă Dumnezeule, operatorii au uitat în burta mea o compresă. **Cum trăgea d-l Profesor de această compresă, durerile se potențau, fiindcă nu încăpea prin plaga abdominală. Sângele curgea la stânga și la dreapta abdomenului,** ceeace făcea situația și mai penibilă. La această scenă au asistat în camera de bolnavi în afară de d-l Profesor încă și d-rii Diel, Bauer, eu, o infirmieră, iar pe coridor așteptea mama, fratele și cumnata soției mele. D-rii Bauer și Diel, au rugat pe d-l Profesor ca să continue operația în sala de operare. In drum spre sala de operație, soția mea a comunicat mamei sale, că va fi operată, fiindcă la prima operație i-a rămas în burtă o compresă. In sala de operație au fost de față d-l Profesor Iacobovici și dr. Bauer, cari după ce s'au spălat au continuat operația, d-rul Diel care s'a angajat să narcotizeze, infirmiera Wagenbüchler, care întindea profesorului instrumentele sterile, o servitoare și eu. D-rul Diel voia cu orice preț să narcotizeze pe soția mea, **ca să nu vadă ceeace se întâmplă în jurul ei,** dar ea din cauza marei slăbiciuni a inimei a cerut d-lui Profesor să nu înceapă narcotizarea decât atunci când nu va mai putea suporta durerile. Astfel soția mea a văzut și simțit prima fază a operației: lărgirea plăgei și continuarea scoaterei compresei din burtă. **Avea senzația că i se smulg toate intestinele și a cerut singură o ușoară narcoză. D-l Profesor, asistat fiind de d-rul Bauer A SCOS O COMPRESĂ DE MĂRIMEA UNEI BATISTE MARI DE BĂRBAȚI ȘI GROASĂ LA MARGINI CA UN DEGET, CARE COMPRESA ERA PLINĂ DE PUROIU RĂU MIROSITOR. DIN CLOCA IN CARE ERA COMPRESA A EVACUAT CCA. 2 LITRI DE PUROIU** și după ce a spălat cavitatea cu apă oxigenată, a tamponat-o cu gaze iodoformat. Fiind narcoza ușoară, soția mea s'a trezit din narcoză chiar pe masa de operație, **și prima vorbă i-a fost: „Cine este acela, pentru a cărui greșală a trebuit să sufer atât de mult?". Nu a primit nici un răspuns,** ci a fost transportată repede în camera de bolnavi, unde a povestit imediat celor din jur cele întâmplate.

In timpul transportării soției mele din sala de operație în camera de bolnavi, **d-rul Bauer s'a apropiat de cumnatul meu Desideriu Sever, care stătea în coridor și i-a spus următoarele: „Ce zici la aceasta? D-rul Diel a cusut burta și a uitat compresa în burtă".**

După terminarea operației, dl Profesor a fost condus în sala medicilor, unde i-s'a servit ceva de mâncare. In acest timp am fost chemat pe coridorul Sanatoriului, unde **D-RUL DIEL M'A SĂ NU-L NIMICESC, CĂCI RUGAT FOARTE MULT CA DACĂ S'AR AUZI CĂ IN ABDOMENUL SOȚIEI MELE A UITAT O COMPRESĂ, EL AR FI NEVOIT SĂ SE IMPUȘTE SAU SĂ PLECE IN AMERICA.** M'a asigurat totodată, că el va face totul ca soția mea să devină complect sănătoasă și s'a oferit să suporte toate cheltuelile ce le-am avut și le vom avea în viitor. Mi-a mai spus, că ne iartă taxele de îngrijire în Sanatorul Bănățan și s'a angajat să plătească el și conta de medicamente și pansamente. I-am răspuns, că nu vreau să-l nimicesc, însă pretind, **ca să i se redea soției mele complecta sănătate. D-rul Diel l-a rugat și pe d-rul Bauer și pe profesorul Iacobovici, ca să păstreze secretul compresei, ceeace ambii au promis.**

Pe d-l Profesor l-am condus la gară la orele 12 noaptea și în vagon mi-a spus, ca să o las tratată soția mea de doctorii cari au văzut operația și cărora le-a explicat că ce-au de făcut în zilele ce urmează. **D-l Profesor mi-a mai spus, că în cavitatea plină de puroiu n'a putut să vază deschizătura intestinului lezat, dar crede că leziunea poate să fie în colonul sigmoid.**

După scoaterea compresei din burtă și după evacuarea puroiului, a scăzut temperatura, au încetat insuportabilele dureri, un simț de ușurare a luat locul senzației de apăsare și sufocare, iar burta care înainte era balonată ca la o femeie gravidă, acuma părea dispărută, luând forma unei șele de cal. **Inima însă începu să slăbească tot mai mult, pulsul deveni filiform, ca apoi să nu se simtă de loc. S'au administrat întreaga noapte injecții cu cardiace și abea către dimineață a început pulsul să devie ceva mai plin.** Eu și d-rul Deutsch am veghiat lângă patul soției mele până dimineața. **Cu mare regret am constatat, că în aceste momente CRITICE NU ERA DE FAȚĂ INTERNISTUL SANATORIULUI D-rul MILETICI, care era nu numai medicul curant al soției mele, dar trecea pe lângă aceasta de prietenul meu. Cu toate că a fost încunoștiințat de sosirea d-lui profesor Iacobovici și de o eventuală operație, internistul Sanatoriului Bănățan lipsea în cele mai grele și cele mai importante momente, când era mare nevoe de intervenția lui și de sfaturile sale.**

In altă zi dimineața, la 7. I. 1927, d-rul Diel m'a poftit în camera de consultații a Sanatoriului Bănățan și revenind la conversația noastră din 6. I. noaptea, mi-a spus că s'a cugetat întreaga noapte asupra lucrurilor și A AJUNS LA CONCLUZIA, CĂ NU E SINGUR VINOVAT ȘI RĂSPUNZĂTOR PENTRU UITAREA COMPRESEI IN BURTA SOȚIEI MELE, CI O PARTE A RĂSPUNDEREI O ARE D-rul BAUER, FIINDCĂ EL A INTRODUS IN BURTĂ COMPRESELE LA INCEPUTUL OPERAȚIEI. Eu i-am declarat, că măsura răspunderei să o aranjeze între ei. Pe mine mă interesează numai sănătatea soției, care trebuie să i-o redea acei doctori, cari i-au luat-o. Diel m'a asigurat, că își menține promisiunea, dar va vorbi cu Bauer, ca să fie solidar cu el. Intre timp a întrat în cameră d-rul Miletici, căruia Diel i-a destăinuit cele întâmplate.

După plecarea d-lui Profesor, d-rul Bauer a continuat să trateze pe soția mea, fiindcă dânsul a ajutat d-lui Profesor să scoată compresa din burtă. Meșele întroduse de d-l Profesor le-a scos după 3 zile, în conformitate cu îndrumările primite dela d-l Profesor. **Acestea erau pline de sânge și de puroiu amestecat cu fecale.** In aceste zile avea soția mea prima menstruație dela **20. XI. 1926,** adecă dela prima operație încoace.

Stând de vorbă cu d-rul Bauer pe coridorul Sanatoriului, și spunându-i că Diel îl ține și pe el vinovat de uitarea compresei în burtă, **d-rul Bauer s'a indignat și mi-a declarat următoarele, ceeace reproduc aici pe scurt: „D-rul DIEL A AVUT IN DECURSUL OPERAȚIEI O ATITUDINE PASIVĂ, NEPRIETENOASĂ ȘI A OPERAT CU CIUDĂ. Eu am deschis burta și după ce am întrodus în burtă compresele necesare izolării organelor sexuale interne, am stat pe loc, fiindcă am găsit un chist mic ovarian și aderențe. Doream să țin un consiliu cu drul Diel, deaceea l'am întrebat de părerea lui. NU MI-A DAT RĂSPUNS. L-AM MAI INTREBAT ODATĂ, DAR NICI ATUNCI NU MI-A RĂSPUNS. ATUNCI I-AM ZIS CU INDIGNARE: „PENTRU DUMNEZEU, SPUNE-MI MĂCAR O VORBĂ. „D-rul Diel a murmurat atunci ceva, ceeace eu n'am putut înțelege.** După acest incident am extirpat micul chist ovarian, am amputat trompa stângă și după desfacerea aderențelor am făcut ventrofixația uterului. **După terminarea operației ginecologice, l'am invitat pe d-rul Diel sa să continue operația, făcând apendicectomia. D-rul DIEL A REFUZAT, SPUNÂND CĂ EL NUMAI ASISTĂ. EU i-am spus că nu mai pot continua. ATUNCI DIEL S'A APUCAT DE LUCRU, A EXTIRPAT APENDICELE, DAR A LUCRAT FURIOS, A PRODUS**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

UN HEMATOM LA CEC ŞI APOI A INCHIS REPEDE BURTA. Intreg personalul a stat sub impresia mâniei dărului Diel, care este nu numai directorul sanatoriului, dar are şi majoritatea absolută a acţiunilor acestui sanatoriu, şi astfel este stăpân în Sanatoriul Bănăţan pe toată lumea. DATORIA Dărului DIEL ERA SĂ FACĂ CONTROLUL OBICINUIT INAINTE DE CE A CUSUT BURTA, LA FINEA OPERAŢIEI. A UITAT SĂ FACĂ CONTROLUL şi prin atitudinea sa urîtă în decursul operaţiei, a zăpăcit pe toţi cari erau în jurul lui. Numai Diel este vinovatul, iar eu voiu şti să dovedesc juzilor nevinovăţia mea, dacă această chestiune va ajunge vreodată înaintea unui Tribunal".

Pe coridorul Sanatoriului Bănăţan am discutat chestiunea compresei uitată în burtă cu dărul Miletici. El mi-a mărturisit sincer, că **a ştiut de sosirea Profesorului Iacobovici, dar dinadins a evitat întâlnirea cu Dânsul**, ca să nu-l găsească dl Profesor amestecat în această „porcărie".

A ADĂUGAT APOI CĂ BAUER ESTE VINOVATUL, fiindcă el a întrodus compresele în burtă. M'a rugat totodată cu stăruinţă, ca să fiu discret, căci dacă s'ar ruina reputaţia Sanatoriului Bănăţan prin divulgarea celor întâmplate, el ar avea mari pierderi materiale.

Părerea dărului Miletici am comunicat-o dărului Bauer, care MI-A SPUS, CĂ Dărul MILETICI ARE DE PE URMA Dărului DIEL MARI VENITURI ŞI CA OM INTERESAT MATERIALICEŞTE NU POATE VORBI ALTCUM.

Din momentul plecării dlui Profesor, tratamentul soţiei mele îl făcea zilnic dărul Bauer Ludovic. Acest tratament consta în scoaterea gazelului întrodus cu o zi înainte în abdomen, spălarea cavităţii cu apă oxigenată şi umplerea din nou a cavităţei cu gaze iodoformat. Procedura aceasta era extrem de dureroasă, fiindcă cavitatea era mare, situată între intestine, iar pereţii cavităţei erau formaţi de intestinele şi organele genitale interne aderate între ele. Polul posterior al acestei cavităţi era aproape de osul sacral. Soţia mea avea impresia în decursul tratamentului, că i se rup intestinele şi îi venea să verse necontenit. Când întroducea dărul Bauer o lungă pinzetă în cavitate pentru a o curăţi de restul puroiului şi de apa oxigenată, soţia mea simţea o groaznică durere, par'că ar străpunge-o prin şale. Durerile şi greaţa o eşofau atât de mult, că întreaga zi plângea şi cu cea mai mare groază se gândea la tratamentul ce-l va avea în altă zi. IN CLOACA RĂMASĂ DUPĂ SCOATEREA COMPRESEI DIN BURTĂ SE PREZENTAU ZILNIC FECALE, a căror miros şi coloare erau întrucâtva mascate de iodoformul gazelului întrodus zilnic în cavitate.

Soţia mea nu avusese scaun spontan din momentul primei operaţii şi primea zilnic clisme. După a 2 operaţie numai cu şi mai mari greutăţi şi numai după multe încercări cu clisme de uleu-glicerină se producea defecaţia. Pe lângă aceasta durerile ce le avea la tratament erau zi de zi tot mai grozave. Soţia mea nu avea deloc încredere în tratamentul chirurgilor Santorului Bănăţan şi îi era frică de vreun nou accident. Cerea cu insistenţă să fie aduşi în consiliu şi alţi chirurgi, ca: dării Gabor, Kakuk, Pop din Oradea, etc. Dărul Miletici şi chirurgii Sanatorului Bănăţan făceau fel de fel de obiecţiuni, ceeace ne-a îndemnat să anunţăm plecarea noastră din sanatoriu. In fine dărul Miletici ne-a convertit să acceptăm continuarea tratamentului de către dărul Diel, care are — precum zicea — o mână mai uşoară ca dărul Bauer şi se pricepe la chirurgie mai bine ca dărul Bauer. Gândindumă la vorbele dlui Profesor Iacobovici, care mia recomandat ca să o las tratată soţia mea de chirurgii cari au văzut operaţia sa, am acceptat tratamentul dărului Diel, dar în altă zi, la 19. I. 1927, am transportat-o cu Salvarea la locuinţa mea din III. Piaţa Asanesti No. 12, pentru a putea chema la patul ei şi alţi specialişti".

•

„La câteva zile după plecarea dlui Profesor, încă din Sanatorul Bănăţan, am început să-l informez pe dl. Profesor prin scrisori de starea soţiei mele, şi i-am cerut sfaturi cu privire la continuarea tratamentului. L-am mai avizat, că nu avem încredere în chirurgii Sanatorului Bănăţan. Intr'o scrisoare, — la cererea dr.-lui Bauer, — am întrebat, că cine poartă răspunderea pentru uitarea compresei în burta soţiei mele: Ginecologul-operator care a început operaţia sau chirurgicul care a terminat ultima fază a operaţiei. Dl. Profesor Iacobivici mi-a răspuns la primele 2 scrisori foarte drăguţ, dar politicos, însă cu toate aceste din scrisoarea sa reese, că **răspunderea o are acel medic care a terminat operaţia şi care avea datoria să facă o revizie în abdomen înainte de a-l închide.** Citez câteva rânduri din scrisoarea dlui Profesor, datată la 16/I 1927: „Am fost mulţumit, că am putut să fiu folositor. **A fost un caz regretabil din toate punctele de vedere şi mai-ales că s'a întâmplat la un coleg.**" Iar mai departe serie de normele urmate de şcoala chirurgicală românească: „In şcoala noastră nu se numără compresele, în schimb **se iau toate măsurile de precauţiune, ca să nu se uite ceva. Una din cele mai simple măsuri este de a nu întroduce niciodată o compresă întreagă şi a doua de a face un control riguros înainte de închiderea abdomenului.**"

„Luând cunoştinţă drii Diel şi Bauer de conţinutul epistolei dlui Profesor Iacobovici, prăpastia ce se forma între ei doi deveni din zi în zi mai mare. **Unul arunca răspunderea în cârca celuilalt** şi în cursul acestei lupte ieşeau la iveală fapte, cari nu aduc onoare autorilor lor. Aceasta luptă începu între drii Diel şi Bauer încă cu câteva zile după plecarea dlui Profesor Iacobovici. **Drul Diel cauta să-l înduplece pe drul Bauer ca să împartă cu dânsul vina şi răspunderea.** Drul Bauer a declarat drului Diel, că nu se simte vinovat, dar fiindcă a operat împreună cu Diel, este gata să ia parte la suportarea cheltuelilor de îngrijire şi tratament. Intretimp fostul medicinist Kugler a făcut o vizită la soţia mea şi în cursul conversaţiei **a făcut aluzie la încetineala cu care operează drul Bauer** şi la nervozitatea ce-l cuprinde, dacă trebue să opereze în prezenţa altui chirurg. Cam în acest senz s'a exprimat înaintea soţiei mele şi **drul Diel** cu câteva zile mai târziu, lăudându-şi calmul, pe care şi-l păstrează între orice împrejurări. **A mai spus soţiei mele, că intimii lui l-au sfătuit în presara operaţiei ca să nu opereze pe soţia mea şi se ocupa cu gândul ca să lipsească din Timişoara în ora fixată pentru operaţie. S'a răsgândit însă şi a luat parte la operaţie, dar a căutat să rămână asistent până la finea operaţiei, ca să nu poarte vre-o răspundere pentru aceasta operaţie. De aceea s'a opus drului Bauer atunci, când acesta l-a învitat să facă apendicectomia.** Când însă drul Bauer a declarat că nu mai poate, s'a apucat totuşi de lucru, a făcut apendicectomia şi apoi a închis burta. Drul Diel **a mai spus soţiei mele, că a declinat dela sine orice răspundere pentru nereuşita operaţiei şi a mărturisit sincer, că s'a ferit să ia parte la tratamentul postoperator al soţiei mele, ca nu cumva să creadă lumea, că el poartă vina pentru nereuşita operaţiei.**"

„Informând pe drul Bauer despre declaraţiile drului Diel, făcute direct soţiei mele, — drul Bauer s'a simţit jignit şi **declarându-se absolvat de discreţia promisă drului Diel, a povestit soţiei mele, în prezenţa mea şi a soacrei mele, tot decursul operaţiei, aşa precum mi l-a mai povestit odată mic, şi ne-a descris atitudinea pasivă şi răutăcioasă a drului Diel sub durata operaţiei.**"

„Cu groaza şi îndignare a luat cunoştinţă şi soţia mea de decursul scandalos al operaţiei şi de patima, care în momente critice a luat locul conştiinţei şi datoriei medicale. Vorbele drului Bauer ni se păreau de necrezut, cu atât mai vârtos, că în decursul operaţiei aveau chirurgii în mâna lor viaţa soţiei unui coleg, viaţa unei fiinţe tinere, care zăcea pe masa de operaţie cu abdomenul deschis, în profundă narcoză. In acele momente critice, când era în joc viaţa unei tinere femei, care cu deplină încredere s'a dat pe mâna alor doi chirurgi cunoscuţi, — **aceştia ar fi trebuit să pună la o parte sentimentele ostile de cari erau stăpâniţi în internul lor şi ar fi trebuit să lucreze din tot sufletul, cu toată inima, cu toată ştiinţa, din toate puterile, în cea mai deplină armonie, pentru reuşita operaţiei. Cu regret am constatat din vorbele drilor Diel şi Bauer, că între aceşti doi chirurgi a trebuit să existe încă înainte de operaţie o rivalitate, care trecea marginile unei întreceri sănătoase şi trebuia să existe un diferend bine mascat, despre care noi nu ştiam, care însă din prilejul acestei operaţiuni a ieşit în plină putere la suprafaţă.** Drul Diel a uitat în preajma şi în decursul operaţiei, că el era pentru noi omul de încredere, căci soţia mea numai cu aceea condiţie s'a supus operaţiei **în Timişoara,** dacă unul din operatori va fi doctorul Diel, mult lăudatul chirurg al Sanatorului Bănăţan. Cu regret am mai constatat că **din cauza incidentului ivit între operatori, soţia mea era să-şi peardă viaţa şi a trebuit să treacă peste un adevărat calvar, având de a suferi dureri extraordinar de mari, aşa că dela toată lumea cerea revolver şi cu mânile încleştate se ruga de noi ca să o omorim, pentrucă nu mai poate suporta cumplitele dureri. Din cauza unor chestiuni de natură personală a chirurgilor, chestiuni cari trebuiau lăsate la o parte în momente de o atât de mare importanţă, sermana soţia mea a trebuit să sufere chinuri îngrozitoare, mai ales în prima săptămână, când nu primise încă calmante şi când se vaieta necontenit zi şi noapte, neputându-şi închide ochii nici pe un moment. Din cauza unei păcătoase atitudini şi neglijenţe a doctorilor operatori, soţia mea a fost nevoită să treacă peste un lung şir de grave complicaţii, cari toate îi periclitau viaţa şi îi cauzau imense suferinţe corporale şi sufleteşti. Soţia mea s'a dus pe picioare în Sanatorul Bănăţan, nu avea febră şi nu avea nici un simptom care rtebuia să grăbească operaţia.** La îndemnul nostru s'a dat pe mâna alor doi cunoscuţi chirurgi ca să-şi recapete complecta sănătate, **şi în loc ca să se însănătoşeze, s'a îmbolnăvit de moarte de pe urma operaţiei şi a suferit cumplite dureri timp de 7 săptămâni, până în ziua sosirei dlui Profesor Iacobovici.**

„Cu scoaterea compresei uitate în burtă nu s'au sfârşit suferinţele corporale şi sufleteşti. Abea scăpată de collapsul de după operaţia salvatoare, a început **tratamentul extrem de dureros al cloacei din abdomen,** pe care l-am descris mai sus. Aderenţele întinse dintre intestine şi organele interne genitale, pe lângă aceasta cloaca de puroiu şi fecale, au provocat serioase perturbări în funcţiunea întestinelor. Soţia mea nu se putea ridica în pat nici măcar cu ajutor, căci **dureri grozave în abdomen** o forţau să-şi reia vechea poziţie orizontală. Băşica îi era paretică. Scaun nu avea de loc; nici atunci dacă lua purgative. I se făceau clisme cu oleu-glicerină, dar şi atunci numai după multe sforţări se putea obţine scaun. Incercarea drului Miletici cu săruri purgative **a făcut să se elimine tot conţinutul intestinelor prin fistula abdominală. Soţia mea era într'un hal de nedescris. Zăcea neputincioasă în pat, cu inima slăbită, cu senzaţia de sufocare, pe burtă plină de fecale fiindcă prin fistulă se eliminau în intervale destul de scurte gazuri şi fecale diluate. Sermana soţia mea era atât de îngrozită şi atât de scârbită, că era aproape de înebunire. Plângea sermana amar şi blăstema ziua în care s'a hotarît să se lase operată în Sanatorul Bănăţan."**

Dela prima operaţie încoace, la 6. II. 1927 **a avut a doua oară menstruaţia. Sângele mitrei însă se elimina** nu numai prin căile normale **ci şi prin fistula din abdomen, ceeace arată că fistula aceasta comunica nu numai cu intestinul gros, ci şi cu mitra,** soţia mea era extrem de agitată şi îngrozită de această nouă surpriză tristă. A chemat rând pe rând pe dării Diel, Bauer, Liuba, cari au constatat că menstruază prin fistula stercorală, care comunică şi cu mitra. Având soţia mea **foarte mari dureri în partea stângă a abdomenului,** în regiunea ovariană, Dărul Diel nea- spus, că aceste dureri sunt din cauza modificărilor patologice dela ovarul stâng. La observarea noastră, că Bauer ne-a informat după operaţie, că a scos ovarul stâng, dărul Diel ne-a răspuns, că n'a fost extirpat nici un ovar. Intrebând pe dărul Bauer în altă zi, acesta a afirmat că a scos ovarul stâng şi s'a mirat de Diel că nu o ştie aceasta, căci doară dărul Diel i-a asistat atunci când a scos ovarul. Adresându-ne în altă zi din nou lui Diel, acesta ne-a răspuns, că dacă Bauer zice aşa, atunci fie aşa, dar el nu ştie că s'ar fi scos ovarul. Se poate să aibă dărul Bauer dreptate, ne zise în fine. Această dcelaraţie ne-a mirat mult. Eram chiar consternaţi de contrazicerile chirurgilor. Care spune adevărul? S'a scos ori nu ovarul stâng? Dărul Bauer vorbea hotărât, dar doctorul Diel părea a nu şti detalii despre operaţia ginecologică, la care îl asistase pe dărul Bauer şi deci trebuia să cunoască toate amănuntele operaţiei. Este posibil, că dărul Diel să fie dat o atât de mică importanţă operaţiei soţiei unui coleg, că nici n'a băgat de seamă că ce se scoate şi se elimină din abdomenul ei? Se poate oare, ca dărul Diel să fi arătat un atât de mic interes faţă de operaţia şi faţă de soarta unei femei, care s'a dus la operaţie cu condiţia, ca unul din operatori să fie dărul Diel? Se poate oare, ca dărul Diel să fi revanşat cu o atitudine atât de nepăsătoare marea încredere ce a avut-o soţia mea în capacitatea, în dibăcia, în conştiinciozitatea lui? Aceste întrebări şi le-a pus soţia mea şi a simţit că a ajuns-o o mare deziluzie, fiindcă avea alte concepţii despre îndatoririle unui medic chirurg".

„Fistula abdominală lega mitra şi intestinele cu suprafaţa burtei. **Intestinul era găurit în mai multe locuri,** dar mai ales din două părţi veneau gazurile la suprafaţa burtei, pe cari soţia mea le simţea din momentul în care întrau din intestin în fistulă, ca să iasă apoi la suprafaţa abdomenului. Soţia mea simţea în abdomen mari dureri, când tăietoare, când colice. Câteodată avea impresia, că cineva taie în burtă în toate direcţiile cu foarfeci, iar de altădată simţea par'că trage cineva de intestine şi sunt aproape de a se rupe. Toate aceste erau noi momente de sufe rinţe şi de groază".

„Soţia mea nu era transportabilă şi astfel eram avizaţi la tratamentul acelor doctori, cari au ajutat dlui profesor Iacobovici la scoaterea compresei din burta soţiei mele. Era o situaţie penibilă, fiindcă nu mai aveam încredere în aceşti doctori. **Dlui Profesor Iacobovici i-am comunicat aceasta** şi în mai multe scrisori trimise recomandat am cerut dela Dânsul sfaturi cu privire la tratament. **O unică scrisoare am primit dela dl. profesor ca răspuns la primele scrisori ale noastre. La celelalte epistole nu ne-a mai dat răspuns. In desperarea noastră i rugam cu însistenţă, ca să ne dea sfaturi medicale şi l-am informat din nou, că nu avem încredere în acei chirurgi, cari s'au certat în decursul operaţiei, provocând astfel nenorocirea soţiei mele. Nici la aceasta scrisoare n'am primit răspuns.** Soţia mea era extrem de agitată şi nu-şi putea imagina, că ce l-a determinat pe dl. Profesor Iacobovici să lase nebăgate în seamă strigătele de ajutor ale unei femei grav bolnave, care numai în profesorul Iacobovici mai avea încredere, dar nefiind transportabilă nu putea fi dusă la Cluj. Dela medici împrietiniţi cu drul Miletici **am auzit apoi, că drul Diel în societatea drului Iosephi a călătorit la Cluj, a făcut o vizită dlui profesor Iacobovici,** care s'a întreţinut cu ei în modul cel mai cordial şi dupăce i-a consultat, i-a asigurat că va sista cu mine orice fel de contact. Nu se ştie, că ce informaţii au dat aceşti doctori dlui profesor Iacobovici, dar **trebuie să presupunem că au spus lucruri grave la adresa noastră, dacă un profesor român de universitate, care cu tot dragul a venit la chemarea mea la Timişoara, — dintr'odată, fără nici o motivare, încetează să mai dea sfaturi medicale şi ajutor acelei femei, căreia i-a salvat viaţa prin scoaterea compresei uitate în abdomen.** Soţia mea şi cu ne simţeam mult îndatoraţi dlui Profesor pentru venirea sa la Timişoara. Deaceea îl asiguram totdeauna de profunda noastră recunoştinţă, în toate epistoalele ce i scriam. Cu atât mai mare ne-a fost surpriza şi cu atât mai mare ne-a fost durerea, când dl **Profesor s'a lăsat atâtat în contra noastră de către drii Diel Iosephi şi fără a mai cercetă dacă este adevărat ceeace i s'a spus, a sistat toate legăturile cu noi.** Atitudinea neobicinuită şi greu de înţeles a dlui profesor Iacobovici, a avut ca urmare din partea noastră o legitimă îndignare în contra drilor Diel, Miletici şi Iosephi, cari tunci când vorbeau cu noi cereau înţelegere, discreţie şi apelau la sentimentele mele colegialitate, iar la spatele nostru lucrau contra noastră, discreditându-ne chiar şi înaintea aceluia, în care mai aveam încredere şi dela care aşteptam ajutor."

(Va urma.)

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Naționalizarea comerțului și școala

de: **Dem. Stănculescu, profesor**

(Urmare).

Școalele practice de comerț ale Camerilor de Comerț diferă de școalele elementare de comerț ale Statului, întru aceea că materiile de studii se fac după un tip mult redus și anume numai ceiace se aplică în viața practică și au ore de cursuri după închiderea magazinelor: este deci un tip de organizare didactică inferior școalelor elementare de comerț, însă nu trebue să uităm, că la baza organizării acestor școale practice comerciale, stă cu prioritate activitatea comercială din timpul zilei căreia s'au devotat elevii, rămânând pe al doilea plan cunoștințele teoretice comerciale indispensabile, cari se capătă în școală.

Pentru a se încuraja zelul de a se înscrie cât mai mulți elevi la școalele comerciale elementare și la **Cursurile Serale**, Statul a acordat absolvenților școalelor elementare de comerț, reducerea serviciului militar conform art. 53 din legea recrutării, având dreptul la gradul de subofițer de rezervă, iar absolvenților **Cursului Seral**, reducerea serviciului militar, conform art. 52 din legea recrutării, având dreptul la gradul de ofițer de rezervă.

In unele orașe din noile teritorii din vest, cum este și Timișoara, există încă din vremea fostului regim, așa numitele **școli de ucenici comerciali și industriali**, cu un program de studii care nu poate fi comparat nici pe departe cu programele școlilor comerciale sus amintite.

Avem aici de făcut câteva precizări, cari privesc pe aceia cari veghează cu atâta strictețe la aplicarea legislației fostului regim așa de mult îndrăgit până și azi căci nu puțini sunt acei negustori cari au fost pedepsiți cu amendă pentru absențele ucenicilor comerciali sau industriali dela școală.

Dar aceste simpatice autorități cari se țin cu toate mâinile de legiuirile fostului regim, au uitat cu totul să sfătuiască pe tinerii ucenici absolvenți ai celor 3 ani de cursuri, de a se înscrie în particular pentru examene la școala elementară de comerț, pentru ca în baza certificatului de absolvire, să poată și acești bieți copii să beneficieze de avantajele legii recrutării și câte alte avantaje pe cari le conferă **certificatul de absolvire** ale unei instituțiuni de Stat.

Statul are deci datoria să ia el apărarea acestor copii și să legifereze obligativitatea pentru aceste școli de a prezenta pentru examene particulare la școlile de Stat pe elevii lor, cărora li se pretind 3 ani de studii după a căror terminare, după cum am văzut, n'au niciun drept recunoscut de Stat.

Iată deci că în primul grad al învățământului comercial, adică în grupa școalelor elementare, se experimentează azi mai multe sisteme: sistemul prioritățiii cursurilor teoretice și sistemul prioritățiii practicei comerciale.

De curând, Camera de Comerț din București experimentează al doilea grad al învățământului comercial, prin înființarea unei școli superioare de comerț de seară.

(Va urma).

Medicale

Combaterea boalelor venerice

(Continuare).

de **Dr. I. Bozac**

4. Examenul ultramicroscopic la un microscop armat cu un condensor paraboloid, prin care câmpul microscopic primește o puternică luminare laterală. Fondul este negru, iar spirocheții pot fi văzuți vii, ca niște elemente filiforme, strălucitoare, subțiate la capete, cu tururi de spiral, cam 10—20 la număr, închise, profunde și regulate.

Spirocheții palizi, numiți și treponeme palide, au fost descoperiți de Schaudin la 1905. Acești spirocheți pot fi inoculați chiar și la unele animale, dar mai ales la moimele mari antropoide (șimpans). Pe medii de ser sanguin pot fi însemânțați și cultivați

Există varietăți de spirocheți. cari se aseamănă cu spirocheții palizi a lui Schaudin. Deaceea trebuie făcut examenul microscopic cu multă atențiune, pentru a nu confunda agentul patogen al sifilisului cu diverșii spirocheți aflători mai ales în cavitățile naturale ale corpului, precum este cavitatea bucală, vaginală și anală. (Spirochete refringens, spiroch. dentium, spiroch. plicatilis, spiroch. buccalis, spirilile anginei fuso-celulare a lui Vincent, spirocheții balanitei erozive, spirocheții cancerului ulcerat).

Spirocheții patrunși în țesuturile din jurul porții lor de intrare în organism, ajung deja în primele zile după contaminare în spațiile limfatice, deacolo în căile limfatice și dupăce au învins bara ganglionilor regionali, se răspândesc în organism. Aceasta se întâmplă de vreme, chiar înainte de apariția șancrului sifilitic. Acești germeni însă stau un anumit timp inactivi fiind jenați în desvoltarea lor de reacțiile defensive ale organismului. După înfrângerea resistenței, ce li se opune din partea organismului, spirocheții împregnează organismul din ce în ce mai profund, modificând seroreacția (Wassermann etc.) și manifestându-și mai târziu prezența prin simptome clinice generale, cunoscute sub denumirea de sifilis secundar. Timpul ce se scurge dela apariția accidentului primar până la apariția simptomelor secundare, se numește perioda II. de încubație. Durata acesteia este de 6—7 săptămâni. Aceasta perioadă o mai împărțim în două faze: In faza seronegativă (deobiceiu 15—25 de zile după apariția sifilomului primar, când infecția nu a putut încă să imprime organismului modificări de ordin humoral) și în faza seropositivă.

Primul simptom vizibil al generalizării este roseola sifilitică, care se arată întâiu — în majoritatea cazurilor — la partea laterală a abdomenului, ca apoi să se răspândească în puseuri pe întreg corpul. Acest exantem maculos dispare spontan câteodată în câteva zile, dar de altădată se menține chiar și 6—8 săptămâni. După un anumit timp se ivește din nou exantemul maculos, dar nu difus, ci mai mult în grupuri de diverse configurațiuni.

Erupția roseolei sifilitice este precedată de febră, anemie, amețeli, dureri de cap, mai ales noaptea, înapetență, palpitații, însomnie dureri de mușchi etc.

Exantemul sifilitic are în multe cazuri caracterele unei papule, lenticulare sau miliare. Aceste papule pot fi acoperite de scuame sau pot avea mai mult ori mai puțin caracterul unei pustule (sifilis psoriasiform, sifilis acneiform, sifilis pustulos etc.).

Adeseori găsim la aceeași dată atât macule cât și papule (sifilis maculo papulos). Și exantemul papulos poate să dispară spontan, ca apoi după un anumit stadiu de latență să se ivească din nou în grupuri, având forme anulare, de cocardă, serpiginoasă etc. Astfel de recidive se ivesc în primii 2—3 ani, dar au fost văzute chiar la 10 ani după infecție. Papulele se ivesc în puseuri, simetric, nu dor și nu provoacă senzații de mâncărime. Adeseori se complică cu cădere de păr, cu inflamații la ochi (iritis) și la unghii (onychia et paronychia syphilitica).

Cam la 4—5 ani după infecție înceată perioda secundară și se ivesc simptome așanumite terțiare: Gome superficiale și profunde. Aceste gome pot fi absorbite, dar pot să se și transforme într'un ulcer profund, cu margini piezișe, înfiltrate, acoperit de puroiu și având o bază ușor sângerândă. Durata evoluției unei gome este de 3—4 luni, dar există cazuri în cari aceasta evoluție a durat mai mulți ani. In locul gomelor vindecate spontan sau prin tratament rămân pigmentații sau cicatrice neregulate.

Spirocheții — dupăcum am amintit — învadează întreg organismul și în consecință se îmbolnăvesc aproape toate organele, unele mai puțin, iar altele mai mult. Nenumărate sunt bolile interne de natură sifilitică. In treacăt amintesc sifilisul aparatului locomotor, sifilisul visceral și sifilisul sistemului nervos. Dintre toate aceste îmbolnăviri cele mai triste sunt: Tabesul și paralizia generală progresivă.

Simptomele cele mai importante ale tabesului sunt:

1. Turburările sensibilității (furnicări, mâncărime; dureri fulgurante la fața internă a membrelor înferioare, la față, la ceintură; crise viscerale, crise genito-urinare, hipoestezie, hiperestezie, parestezie etc.);

(Va urma).

INFORMATIUNI

Vizita canonică în Jugoslavia are următorul program:

4 Octomvrie, seara ora 8, P. S. ajunge la Vârșeț.

In ziua de 5 Oct. vizitează comunele: Straja, Biserica Albă, Grebenaț, Oreșaț și seara se reîntoarce la Vârșeț.

6. Oct.: comunele Strediștea-mică, Jamul-mic, Marghita-mare, Vârșeț.

7 Oct.: Retișor, Vlaicovăț, Nicolinț.

8 Oct.: Alibunar, Petrovaselo, Satul-nou.

9 Oct.: Panciova, Ofcia, Glogon, Jabuca, Satul-nou.

10 Oct.: Uzdin, Dobrița, Seleuș.

11 Oct.: Belgrad—Orșova cu vaporul, de aici cu trenul la Caransebeș.

Această vizită canonică a episcopului din Caransebeș va aprinde din nou făclia de abea licărindă a naționalismului românesc în inimile fiilor noștri asupriți de sârbi.

Pentru noi este o deplină satisfacție această vizită, fiindcă gazeta noastră a fost unica, care s'a ocupat de această chestiune, folosind chiar și violența în scris, pentru ajungerea acestui scop.

Și ne-am ajuns scopul.

Noul sub-prefect. D-l Iuliu Ionescu, primpretorul plasei Lipova a fost numit în postul de subprefect al județului Timiș-Torontal. Peste câteva zile, noul subprefect își va prelua serviciul.

Maccabeii timișoreni. Avocatul jidan Rosenthal, din Timișoara are doi feciori la universitatea din Paris. Unul dintre aceștia este vicepreședintele asociației studenților din România, care anul trecut au bătut crunt, cu ajutorul comuniștilor parisieni, pe studenții români creștini din Paris. Atragem atenția românilor timișoreni asupra avocatului jidan, care are un asemenea fiu viteaz în armata maccabeilor. Interesați-vă puțin de conduita patriotică a advocatului Rosenthal, din Timișoara.

Creștin cușer. Farmacistul Bruno Rothschild, membru renumitei familii de vampiri Rothschild s'a botezat. Prin Rothschild, biserica romano-catolică câștigă un nou aderent cușer.

Pe noi românii să ne ferească Dumnezeu de asemenea creștini cușer. Romano-catolicilor să le fie de bine.

O fată furată din tren de lângă toatăl său. In trenul accelerat, între orașele Varșovia și Katovitz, a călătorit comerciantul berlinez Herman Krün și fica sa de 18 ani. In gara Patrikau s'au urcat în acelaș compartiment doi „domni" (cu siguanță jidani) care s'au prins în vorbă cu comerciantul berlinez. Au oferit comerciantului și ficei sale țigarete preparate cu narcotice, de care ambii au adormit. Când Krün s'a trezit, a observat, că fata i-a fost furată.

Necunoscuții sunt comercianți de carne vie, care fură fete tinere, pentru a le vinde bordelurilor din străinătate.

Scandal în Palestina. Harhării perciunați din Ierusalim au luat o poziție dușmănoasă față de politica Ierusalimului. Văzându-se într'o superioritate numerică față de poliție, au atăcat-o, silindu-o să se refugieze în casarma cea mai apropiată. Armata a eșit să elibereze pe polițiștii asediați de maccabei. Văzând harhării baionetele ascuțite, au luat-o la fugă. Nici un singur maccabeu n'a rămas pe piață.

Se vede, că jidanii pretutindeni sunt elemente de disordine, chiar și în propria lor țară.

Dela T. C. T. Se aduce la cunoștința On. Public, că dela 1 Octomvrie 1928 a intrat în vigoare itinerariul de iarnă, conform căruia ultimele vagoane vor pleca dela opririle din cartierul Fabric la oarele 21, iar ultimul vagon special va pleca la oarele 22.30. — **Tramvaiele Comunale Timișoara.**

1800 oameni înecați. Din Schanghai (China) se comunică, că inundațiile din luna trecută, au produs moartea alor 1800 persoane, în provincia Schantung. Pagubele în vite sunt enormă.

Prostiile sportului. Pe lacul Antono din Toronto s'a aranjat o mare emulare de înot, pe o distanță de 24 chilometri. Apa avea o temperatură de 12 grade Celsius. S'au prezentat 198 amatori. Nici unul n'a reușit să ajungă la țintă. Cei mai mulți au fost scoși jumătate morți, din apă. Un german a reușit să înoate 20 chilometri, când și-a perdut conștiința din cauza frigului. Câte prostii nu inventează amatorii sportului.

—G-L-U-M-E—

Teatru maghiar. Pentru a împăca definitiv pe minoritari, dl. Dr. Georgeviciu, constatând, că și de alt fel consilierul său cultural, se bucură de simpatii în rândurile presei maghiare din localitate, s'a hotărât să-și numească consilierul în postul de director de teatru. Maistorul arhitect Suciu va fi numit de regisor. Aceasta, pe când va sosi trupa idiș-cușer din Vilna.

Asociația culturală din Banat, e în căutarea fondurilor sale. Membri comitetului, pentru a asigura Asociația de orice pierdere, au hotărât, s'o asigure la societatea „Danubia".

Tulumbagii Timișorii. Faierleșerii minoritari ai Timișorii, pentru a mulțumi concursul **prețios și scump** al șefului tulumbagiilor, Stan Păpușă, s'au hotărât să'l decoreze. Decorația va înfățișa pe o față, o tavă de spriț, fără dop, iar pe cealaltă un arici cu coada în spriț-ul altuia. Stan Păpușă, pentru a onora aceasta atenția, a înscris pe spesele proprii, pe toți tulumbagii în „Asociația Culturală Bănățeană".

Conflict de competință. Șerblescu, redactorul „Revistei analfabeților" pentru a dovedi, că Stan Tulumbă e tipul omului corect, a scos din arhivele Primăriei, petiția prin care directorul apelor Stan Vidrighin, face cunoscut primarului Stan Vidrighin, că cetățeanul și funcționarul Stan Vidrighin a fost proclamat de către faierleșeri, de președinte. Sovietul comunal reprezentat prin Ing. Stan Vidrighin a trecut pe petiție, aprobarea Primăriei. Facsimilul petiției va apare în „Gazeta copiilor".

Siguranța județului Caraș. Deputatul Conciatu a raportat ministerului că județul Caraș nu poate fi atăcat de banditi, atât timp, cât d-sa stă în județ.

Ouăle maximate a lui Stan Aricescu. Președintele Camerei Agricole, visând, că Maniu e la putere, s'a gândit la aceea, ce îi lipsește mai mult partidului. Ducându-se mânezi la Camera Agricolă, a dat un ucaz, maximând prețul ouălor. Băran a cumpărat trei coșuri pentru a le trimite șefului la Sovata.

Un premiu. Redacția noastră a înscris pe spese proprii pe dl. Dr. deputat iunior, la Academia dlui Molin, de curând deschisă, drept recunoștință pentru discursul ce l'a rostit la adunarea dascălilor din Lipova.

Rectoratul l'a înscris la facultatea d-lui Iancu Conciatu. Seminarul întrigilor între partizani.

Ziua lungă. — Iom Kipur. In ziua de Iom Kipur, membrii partidului național-țărănesc s'au adunat la Sinagogă unde au cântat. alături de ijdani, vestita cântare Kol Nidre, în care se anulează și se declară fără valoare și inexistente, toate jurămintale, toate promisiunile, toate legămintele făcute dela Iom Kipurul trecut, până la Iom Kipurul din anul viitor. Aceasta în vederea proximei propagande electorale, când vor jura și promite cerul și pământul.

O bancă românească în Palestina. Directorul Lindner, jidanul dat afară din banca „Timișiana", s'a prezentat la directorul Sitescu, cerând autorizație să înființeze o sucursală românească la Ierusalim. Fiind refuzat, s'a adresat la banca „Mer—cur". Tratativele sunt în curs.

Mica Publicitate

Un motor plug de vinzare Sistem german, marca „Stock" 70 Hp. în stare bună. Amatorii se vor adresa d-lui Moise Popoviciu, Voiteg No. 161, unde se poate vedea și plugul.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Un mare politician. Mihai Viteazu, aflând, că Nicolae Iorga a fuzionat cu partidul fripturiştilor, — s'a dus la serviciul de măsuri şi greutaţi. După măsurătoare a aflat, că e cu 1 centimentru mai mare şi cu 2 chilograme mai greu, ca dl. Iorga. In baza acestei constatări, a scris d-lui Averescu, că în partid el este politician mai mare şi mai greu, ca dl. Iorga, deci cere să i-se deie mai mare importanţă, ca d-lui Iorga.

In sinagogă. Moişe Ducas şi Nuhăm Iorgovici se roagă în ziua lungă, cu cea mai mare evlavie în sinagogă şi îşi lovesc piepturile cu pumnii cu 10 cai putere. Este ziua în care toţi jidani certaţi se împacă între dânşii.

Moişe şi Nuhăm, duşmani de moarte, îşi dau mâna şi Nuhăm zice lui Moişe: Dragă Moişe, astăzi dija la Iom Kipur noi ne împăcăm. Iţi doresc să fi fericit şi să ajungi aceea ce tu îmi doreşti mie!

Moişe supărat răspunde: Pe tine trebue să te bată Iehova, fiindcă tu chiar la ziua lungă ai aflat dija să blastămi pe mine.

Nou ambasator la regele Albaniei. Părintele Ionescu din Lovrin, văzând, că R. S. Molin, doctor în teologie, îl scoate din parochie, a cerut dela dl. ministru Lupu, prin dl. Brudariu, — ca să fie numit ambasadar la Tirana, lângă noul rege Ahmed Zogu, fost „tugsfirer" în armata austriacă.

Dl. Dr. Lupu l'a primit cu bucurie şi l'a întrebat ce limbi streine vorbeşte.

Părintele a răspuns, că vorbeşte perfect ungureşte.

Ministrul Lupu i-a comunicat că nu'l poate numi, dacă nu cunoaşte şi dialectul şvăbesc din Periamoş şi Biled, fiindcă în Albania se vorbeşte mult şvăbeşte.

Pentru a nu-l refuza, i-a oferit inspectoratul muncii în republica lui Conciatu, la Bozoviciu.

Concurenţă. Vechii liberali timişoreni, pentru a face concurenţă îmbronişţilor concentraţi sub patru leanderi, la „Marocan" s'au hotărât să redeschidă restaurantul lui Ilie din Fabruc. Pentru a nu se lăsa mai pe jos decât îmbronişţii dela „Marocaner", au însărcinat pe dl. Molin să cumpere patru brazi în **oală.** Redactorul — **Serblescu** e căutat să-i transporte la destinaţie.

Corpul Portărelor Tribunalului Timiş-Torontal.

Nr. 5742—1927.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul Portărel aduce la cunoştinţa publică, că în urma Decizului cu Nr. G. 27030—1927 al Judecătoriei Urbană Timişoara, în favorul lui dr. Maximilian Leitner repr. prin dr. Victor Veterány avocat din Timişoara, pentru suma de 951 lei capital, interese de 10% dela 4 Novembrie 1926 şi pentru spese în 831 lei deja stabilite şi cele ce se vor mai stabili, se fixează termen pentru efectuarea licitaţiunei pe **ziua de 17 Octomvrie 1928, ora 16** în Fratelia, Str. VI. Nr. 51-b, pe când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiectele sequestrate şi anume: obiecte de casă preţuite în 4000.— Lei.

Timişoara, la 18 Sept. 1928.

Indiscifrabil, port.

Judecătoria Urbană Timişoara Secţia Cărţii Funduare.

No. 5524/1928 cf.

Extract din publicaţiune de licitaţie.

In cauza de executare pornită de urmăritorul Mathias Thill reprezentat prin Dr. C. Dobrin, pentru suma de Lei 20500 bani capital şi accesorii contra urmăritului Antoniu Hoffmann domiciliat în Peciul nou în baza § 27 legea XLI din 1908, Judecătoria ordonă o nouă licitaţie asupra ½ proţiunea de proprietate a lui Antoniu Hoffmann de sub B 2 din Peciul nou No. 1242 protocolului Cf. A. I. No. top. 2045/206/a cu casa No. 2/4 în preţul de esclamare 40.000 Lei pentru încasarea creanţei de 20500 Lei bani, capital interese de 10% din ziua de 13 luna Octomvrie 1925 spese de proces şi de executare fixate fixate la suma de 1085 Lei precum şi pentru suma de 2070 Lei ca spese fixate acuma. Licitaţiunea se va ţine în ziua de 8 luna Octomvrie 1928 ora 9 în palatul dicasterial parter uşa No. 11—22. Imobilul ce fi licitat nu fi vândut pe un preţ mai mic de cât din preţul de strigare. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din preţul de strigare drept garanţie în numerar sau în efect de cauţie, socotite după cursul fixat în § 42 legea LX 1881 sau să predea aceluiaşi delegat chitanţa constatând depunerea judecătoreşte prealabilă a garanţiei şi să semneze condiţiunile de licitaţie (§ 147, 150, 170 legea XL 1881 § 21 legea XL 1908. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preţ mai urcat de cât cel de strigare, este dator să întregească imediat garanţia fixată conform procentului preţului de strigare la aceiaşi parte procentuală a preţului ce a oferit (§§ 25 XLI. 1908).

Timişoara, la 3 August 1928.

Dr. Fiala m. p. judecător.

Pentru conformitate

Toff, grefier.

Onor. abonaţi

sunt rugaţi a achita

abonamentul

Judecătoria rurală Biled.

No. 1730/4/1928.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul esmis judecătoresc prin aceasta publică, că în baza decisului No. 1730/1928 a Judecătoriei rurale Biled în favorul urmăritoarei Belgo-Română Soc. de Asig. repr. prin Dr. Virgil Oprean avocat din Timişoara, contra urmărtei domiciliată în comuna Cărpiniş pentru încassarea creanţei de 386 Lei capital şi acces. se fixează termen de licitaţie pentru ziua de 5 Octomvrie 1928 ora 9 a. m. în comuna Cărpiniş unde se vor vânde prin licitaţie publică judiciară un viţel în valoare de 1.000 Lei.

In caz de nevoe şi sub preţul de estimare.

Biled, la 20 Septemvrie 1928.

Esmis judecătoresc **Staudt**

Judecătoria rurală Biled.

No. G. 1725/4/1928.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul esmis judecătoresc prin aceasta publică, că în baza decisului No. G. 1506/1928 a judecătoriei rurale Biled în favorul reclamantului Belgo-română societate de asigurare, reprezentat prin avocatul Dr. Virgil Oprean contra pârâtului pentru încasarea creanţei de 408 Lei şi acces. se fixează termen de licitaţie pe ziua de 5 Octomvrie 1928 ora 1 d. m. la faţa locului în Cărpiniş, unde se vor vinde prin licitaţie publică judiciară 1 divan, 2 perine, evaluat în 450 Lei. Eventual şi sub preţul de estimare.

Biled, la 20 Septemvrie 1928.

Esmis judecătoresc **Staudt**

Judecătoria rurală Biled.

No. G. 1740/4/1928.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul esmis judecătoresc prin aceasta publică, că în baza deciziunei No. G. 1483/1928 a judecătoriei rurale Biled în favoarea reclamantei Belgo-română societate de asigurare repr. prin avocatul Dr. Virgil Opran contra pârâtei pentru încassarea creanţei de 298 Lei capital şi acces. se fixează termen de licitaţie pe ziua de 5 Octomvrie 1928 ora 5 d. m. la faţa locului în comuna Cărpiniş, unde se vor vinde prin licitaţie publică o maşină de cusut evaluată în 600 Lei. Eventual şi sub preţul de estimare.

Biled, la 20 Septemvrie 1928.

Esmis judecătoresc **Staudt**

Judecătoria rurală Biled.

No. G. 1741/4/1928.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul esmis judecătoresc prin aceasta publică, că în baza deciziunei No. G. 1485/1928 a judecătoriei rurale Biled în favoarea reclamantei Belgo-română societate de asigurare Spa. contra pârâtului pentru încasarea creanţei de 730 Lei capital şi acces. se fixează termen de licitaţie pe ziua de 5 Octomvrie 1928 ora 4 d. m. la faţa locului în comuna cărpiniş uned se vor vinde prin licitaţie publică judiciară o vacă evaluată în suma de 3000 Lei. Eventual şi subt preţul de estimare.

Biled, la 20 Septembrie 1928.

Esmis judecătoresc **Staudt**

Prefectura Judeţului Timiş-Torontal.

No. 24813/1928.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Se publică spre cunoştinţă generală că se va ţine licitaţie publică cu termin de 60 zile, în ziua **de 3 Noemvrie 1928, ora 12 a. m.** la Prefectura judeţului Timiş-Torontal (et. I. 61) pentru repararea cu asbest a pardoselei stricate dela spitalul judeţean din Liopva.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu dispoziţiunile art. 72—83 din legea contabilităţii publice.

D-nii amatori vor depune pe lângă ofertele lor timbrate conform legii, închise şi sigilate şi o garanţie de 6% asupra sumei oferite în numerar sau efecte garantate de Stat.

Oferte în valută forte şi supraoferte nu se admit.

Valoarea lucrărilor de pe deviz este de Lei 220.984.—

Caetul de sarcini, devizul cum şi alte informaţiuni se pot obţine în orele de birou dela Serviciul economic al prefecturii judeţului.

Timişoara, la 26 Septembrie 1928.

Prefectura Judeţului Timiş-Torontal

Judecătoria rurală Biled.

No. G. 1743/4/1928.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul esmis judecătoresc prin aceasta publică, că în baza deciziunei No. G. 1500/1928 a judecătoriei rurale Biled, în favoarea reclamantei Belgo-română societate de asigurare Spa. repr. prin Dr. Virgil Oprean avocat din Timişoara contra pârâtului pentru încasarea creanţei de 276 Lei capital şi acec. se fixează termen de licitaţie pe ziua de 5 Octomvrie 1928 ora 3 d. m. la faţa locului în comuna Cărpiniş, unde se vor vinde prin licitaţie publică judiciară 1 credenţ cu oglindă şi o maşină de cusut, evaluat în suma de 1100 Lei. Eventual şi sub preţul de estimare.

Biled, la 20 Septemvrie 1928.

Esmis judecătoresc **Staudt**

Judecătoria rurală Biled.

No. G. 1745/4/1928.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul esmis judecătoresc prin aceasta publică, că în baza deciziunei No. G. 1498/1928 a judecătoriei rurală Biled în favoarea reclamantului Belgo-română societate de asigurare Spa. repr. prin Dr. Virgil Oprean avocat din Timişoara, contra pârâtului pentru încassarea creanţei de 614 Lei şi acces. se fixează termen de licitaţie pe ziua de 5 Octomvrie 1928 ora 2 d. m. la faţa locului în comuna Cărpiniş, unde se vor vinde prin licitaţie publică judiciară 2 cai, bruni, evaluaţi în 10.000 Lei. Eventual şi sub preţul de estimare.

Biled, la 20 Septemvrie 1928.

Esmis judecătoresc **Staudt**

Prefctura judeţului Timiş-Torontal.

No. 24295/1928.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Se publică spre cunoştinţă generală că se va ţine licitaţie publică cu termin scurt de 15 zile, **în ziua de 15 Octomvrie 1928 ora 12 a. m.** la prefectura judeţului Timiş-Torontal (et. I. 61) pentru repararea podurilor No. 2, 3, 8 de pe şoseaua judeţeană Chisătău—Lipova, între km. 0-7, a podului No. 56 şi balustradă de pe şoseaua judeţeană Topolovăţul-Mare—Lipova între km. 23—24 şi km. 1—2.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu dispoziţiunile art. 72-83 din legea contabilităţii publice.

D-nii concurenti vor depune pe lângă ofertele lor timbrate conform legii, închise şi sigilate şi o garanţie de 6% asupra sumei oferite în numerar asu efecte garantate de Stat.

Oferte în valută forte şi supraoferte nu se admit.

Caetul de sarcini, devizul, planul, cum şi alte informaţiuni se pot obţine în zilele de lucru, între orele 8—14 dela serviciul economic al judeţului (et. I. uşa 61).

Timişoara, la 25 Septemvrie 1928.

Prefect: **Dr. Coste.**

Şeful serviciului: *Meza.*

Judecătoria rurală Biled.

No. G. 1737/4/1928.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul esmis judecătoresc prin aceasta publică, că în baza deciziunei No. G. 1503/1928 a judecătoriei rurale Biled, în favoarea reclamantei Belgo-română societate de asigurare Spa. repr. prin Avocatul Dr. Virgil Oprean contra pârâtului pentru încassarea creanţei de 288 Lei capital şi acces. se fixează termen de licitaţie pe ziua de 5 Octomvri e1928 ora 6 d. m. la faţa locului în comuna Cărpiniş, unde se vor vinde prin licitaţie pubilcă o vacă evaluată în 2000 Lei. Eventual şi sub preţul de evaluare.

Biled, la 20 Septemvrie 1928.

Esmis judecătoresc **Staudt**

Judecătoria rurală Biled.

No. 1727/4/1928.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul esmis judecătoresc prin aceasta publică, că în baza decisului Judecătoriei rurale Bield No. 1505/1928 în favorul urmăritei Blego-română soc. de asig. repr. prin Dr. Virgil Oprean avocat din Timişoara contra urmăritei domiciliată în comuna Cărpiniş, pentru încassarea creanţei de 936 Lei cap. şi acces. se fixează licitaţiune pentru ziua de 5 Octomvrie 1928 ora 11 a. m. în comuna Cărpiniş, când şi unde se vor vinde una maşină de secerat şi un vânturător, preţuite în suma de 1500 Lei.

La caz de nevoe şi sub preţul de estimare.

Biled, la 20 Septemvrie 1928.

Esmis judecătoresc **Staudt**

Judecătoria rurală Biled.

No. 1729/4/1928.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul esmis judecătoresc prin aceasta publică, că în baza decisului No. 1501/1928 a Judecătoriei Rurale Biled în favorul urmăritoarei Belgo-Română Soc. de Asig. repr. prin Dr. Virgil Oprean avocat din Timişoara, contra urmăritei, domiciliată în comuna Cărpiniş pentru încassarea creanţei de 3076 Lei cap. şi acces. se fixează termen de licitaţei pe ziua de 5 Octomvrie 1928 ora 10 a. m. în comuna Cărpiniş, când şi unde se vor vânde prin licitaţie publică 2 vaci evaluate în suma de 4.000 Lei.

In caz de nevoe şi sub preţul de estimare.

Biled, la 20 Septemvrie 1928.

Esmis judecătoresc **Staudt**

Judecătoria rurală Biled.

No. 1736/4/1928.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul esmis judecătoresc prin aceasta publică, că în baza deciziunei No. 1505/1928 a judecătoriei rurale Biled în favorul Belgo-Română Soc de asig. repr. prin Dr. Virgil Oprean avocat din Timişoara, contra urmăritului din comuna Cărpiniş pentru încasarea creanţei de 260 Lei capital şi acces. se fixează termen de licitaţie pe ziua de 5 Octomvrie 1928 ora 8 a. m. la faţa locului în comuna Cărpiniş unde se vor vânde prin licitaţie publică judiciară un divan şi un patefon în valoare de 800 Lei.

In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Biled, la 20 Septemvrie 1928.

Esmis judecătoresc **Staudt**

CINEMA:

CETATE: 7 Oct. — APOLLO: 9 şi 10 Oct.
CONCORDIA: 11 Octomvrie

Pat şi Patachon

„Amor şi Dinamită"

Râs şi veselie!

Cel mai nou şi cel mai hazliu film al simpaticilor comici danezi. Eroii noştri salvează oraşe întregi de o conspiraţie a nihiliştilor.

Prod. Emelka (München).
Monopol: Ero film, Braşov.

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCĂ" Sucursala Timişoara, Piaţa Ţepeş Vodă No. 2. — Telefon No. 1200.

BCU Cluj / Central University Library Cluj